

МІТЛА

Хто правду чинить –
іде до світла
Іван 3,21

ЧАСОПИС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

МАЄМО ПАПУ!

(6-7 і 16 сторінки)

НАВЕМУС РАРАМ!

Конклав, що розпочався 12 березня у Ватикані, обрав 266-го Папу Римського. Ним став кардинал Хорхе Маріо Бергольйо, SJ (Jorge Mario Bergoglio) з Аргентини. Його інтронізація відбулася 19 березня – з того дня Папа офіційно приступив до виконання своїх обов'язків. Новообраний Папа є першим латиноамериканцем, що став головою Святого Престолу.

Папа Франциск народився 17 грудня 1936 року, тобто зараз йому 76 років. Він прийшов на світ у родині емігранта-італійця, залізничного працівника, як молодший із п'ятьох дітей. Отримав диплом техника з хімії, а з часом – ступінь магістра філософії та хімії. Навчався у семінарії Вілья Девото в Буенос-Айресі. Потім викладав літературу, філософію, теологію і психологію.

Стати єзуїтом Бергольйо вирішив, коли йому виповнився 21 рік. Вступив до ордену єзуїтів 11 березня 1958-го року. Новіціат проходив у Чилі, а потім продовжив свою освіту в коледжі святого Йосифа, де отримав ліцензіат із філософії.

Перш ніж зійти на Престіл св. Петра, він від 1998 року був архієпископом Буенос-Айреса й активно виступав проти легалізації одностатевих шлюбів, а можливість

усиновленням геями і лесбійками дітей називав «дискримінацією проти дітей». Під час економічної кризи в Аргентині в 2001 році він протестував проти жорстокості з боку поліції під час заворушень.

Як архієпископ, Бергольйо відмовився від апартаментів, які йому надавалися, й обрав скромне помешкання. Він сам готував собі їжу та їздив громадським транспортом. Якщо ж кудись летів, то лише економкласом.

Бергольйо майже ніколи не давав інтерв'ю ЗМІ, обмежуючи себе у промовах з кафедри. Навіть коли на його адресу звучала невилправдана критика, він ніколи її не заперечував.

У 2001 році майбутній Папа був покликаний до колеги кардиналів і брав участь у конклаві 2005-го року.

Новий Папа любить танго і футбол – вболіває за аргентинську команду «San Lorenzo de Almagro».

«Як керівник він дуже простий і ніколи не хизується керівним постом. Він – суворя людина, яка називає речі своїми іменами, але не є «наглядачем». Він – серйозна людина зі стриманим почуттям гумору, але при цьому його вирізняє теплота», – зазначає єпископ-помічник

Буенос-Айреса Рауль Мартін.

Папа Римський Франциск добре знає ситуацію в Українській Греко-Католицькій Церкві, адже був вихованцем українського священика. За словами Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава «новообраний Папа Франциск є вихованцем нашого священика Степана Чміля, який тепер похований у базиліці св. Софії в Римі. Нинішній Папа, а тоді студент Салезіянської школи, щодня раненько, поки ще всі хлопці спали, прислужував о. Чмілю під час Служби Божої».

Його улюблений фільм – «Il pranzo di Babette» («Babette's Feast») 1987-го року випуску. Фільм розповідає про двох сестер, які живуть в ізольованому селі зі своїм батьком-пастором маленької протестантської церкви. Улюблена картина – «Біле розп'яття» Марка Шагала. Улюбленою книгою Папи є «Божественна комедія» Данте Аліґ'єрі. Серед інших інтересів також є поезія відомого німецького поета Йоганна Гьольдерліна, а також музика Бетховена.

На запитання про те, як він може себе охарактеризувати, новообраний Папа відповідає: «Хорхе Бергольйо, священик».

– Чи був для Вас несподіваним вибір конклаву? – з цього запитання розпочався брифінг Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава (Шевчука), приурочений обранню Папи Франциска. Зустріч із журналістами відбулася ввечері 14 березня. Блаженніший Святослав розповів:

– Коли я почув проголошення імені нового Папи, то був дуже зворушений. Справді, Господь

Бог дав мені можливість знати його особисто. Більше того, він був тим старшим єпископом, який мене супроводжував як молодого єпископа в перших місяцях і роках мого служіння як єпископа для українців в Аргентині. Спочатку я не впізнав його імені, оскільки воно було сказане латинською мовою. Я завжди знав його як Хорхе Маріо Бергольйо, а коли він вийшов у папському одязі, я

знову ж таки не впізнав його, бо рідко бачив його в сутані, особливо в білій. Враження було дуже особливе і дуже зворушливе, але насправді від перших хвилин, коли він почав промовляти, всі ми відчували, що Господь Бог вислухав наші молитви. Я приїхав до Риму напередодні конклаву і ми супроводжували молитвою кардиналів увесь цей час. Сам факт, що так швидко обрали

Наступника святого Петра, і факт, що саме його, стало для нас враженням глибоко вислуханої Богом молитви.

(Читайте на 8-9 сторінках)

Брифінг Блаженнішого Святослава (Шевчука), приурочений обранню Папи Франциска
Блаженніший Святослав: Може, це той самий Франциск, якого сьогодні посилає Господь Бог Церкві та світові

• КВІТЕНЬ •
2013 РОКУ БОЖОГО
• ЧИСЛО •
93/4

Кількома рядками

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ ЗУСТРІВСЯ ІЗ МІСЬКИМ ГОЛОВОЮ ДУБНА

У часі пастирських відвідин Луцького екзархату, Блаженніший Святослав здійснив візит ввічливості до міського голови Дубна Василя Антонюка, після чого відбулася коротка прес-конференція, на якій журналісти місцевих ЗМІ мали змогу поставити Блаженнішому Святославу свої запитання. На закінчення зустрічі мер Дубна подарував Главі УГКЦ на згадку про відвідини міста картину із зображенням всіх церков міста. А Блаженніший Святослав вручив йому пам'ятну медаль, відлиту з нагоди 80-річчя Блаженнішого Любомира та 55-річчя його священничого служіння.

У ВОЛОДИМИРІ-ВОЛИНСЬКОМУ БУДЕ ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР

29 березня Блаженніший Святослав (Шевчук), Предстоятель УГКЦ, відвідав княжий Володимир-Волинський у рамках канонічної візитації парафії Луцького екзархату УГКЦ.

Важливою подією в житті володимирських греко-католиків, а також усієї УГКЦ стало освячення наріжного каменя під будівництво Паломницького центру святого Йосафата, яке звершив Блаженніший Святослав. Саме на тому місці стояв давній храм святої великомучениці Параскевії (сер. XV ст.), у якому прийняв таїнство Хрищення св. Йосафат, архієпископ Полоцький і Вітебський, перший священномученик Унійної Церкви, уродженець м. Володимира-Волинського.

ВЛАДИКА ВЕНЕДИКТ УЗЯВ УЧАСТЬ У ПРОВІНЦІЙНІЙ КАПІТУЛІ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ

23 березня в реколекційному домі Згромадження сестер Служебниць у м. Надвірна, що на Івано-Франківщині, розпочала свою роботу VII Провінційна капітула сестер Служебниць в Україні

Упродовж двох днів, 26-27 березня владика Венедикт (Алексійчук), Єпископ-помічник Львівський, провадив духовні роздуми та молився із сестрами Служебницями за благословення Господнє для нової настоятельки Згромадження.

На завершення реколекцій владика заохотив брати за приклад Пресвяту Богородицю та бути чутливими до потреб Церкви і Згромадження.

СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ МАЮТЬ НОВУ НАСТОЯТЕЛЬКУ

У м. Надвірна Коломийсько-Чернівецької єпархії відбулася VII Провінційна капітула Згромадження сестер служебниць Непорочної Діви Марії у провінції Співстраждання Матері Божої в Україні.

Під час засідань Капітули обрали нову провінційну настоятельку с. Боніфатію Дяків. Також учасниці Капітули обговорили важливі справи провінції та визначили пріоритетні напрямки розвитку спільноти сестер служебниць в Україні на наступне п'ятиріччя.

З нагоди закінчення Капітули владика Володимир (Війтишин), Архієпископ та Митрополит Івано-Франківський, відслужив подячну Боже-ственну Літургію та уділив учасницям Капітули архиєрейське благословення.

У ЗАРВАНИЦІ СВЯЩЕНИКИ СЛУХАЮТЬ РЕКОЛЕКЦІЇ

Владика Василь (Семенюк), Архієпископ і Митрополит Тернопільсько-Зборівський, привітав учасників першого туру та розповів про важливість щорічної духовної обнови для кожного священнослужителя. Крім того, тут мають пройти ще два тури реколекцій. У днях духовної віднови візьмуть участь близько 250 священнослужителів. Душпастирі слухають духовні науки ієромонаха Йосафата Саврана.

З життя Львівської архиєпархії

Проща до Майданека

Понад півтисячі молодих людей взяло участь у прощі до Майданека (м. Люблін, Польща), яка відбулася з благословення Блаженнішого Святослава. Майданек – колишній концтабір, місце ув'язнення та мученицької смерті блаженного священномученика Омеляна Ковча.

Проща розпочалась молебнем до блаженного священному-

ченика Омеляна Ковча, який в оточенні численних священників та вірних відслужили владика Тарас (Сеньків), Апостольський адміністратор Стрийської єпархії, та Венедикт, єпископ-помічник Львівський.

Оглянувши експозицію, священнослужителі відслужили панахиду біля пам'ятника Боротьби і Мучеництва та помолились за прославу о. Омеляна Ковча. Після цього зі словами вдячності до прочан звернувся парох храму Різдва Пресвятої Богородиці УГКЦ в м. Любліні о. Степан Батрух. Насамкінець від-

булася Хресна хода територією Майданека за участю молоді УГКЦ та польських студентів м. Любліна.

По завершенні Хресної дороги до молоді звернувся Пресвященний владика Венедикт, закликаючи брати за приклад бл. свщмч. Омеляна Ковча. Також архиєрей зазначив, що ця проща, яка стала вже традиційною, є одним із символів єднання, добросусідства, діленням духовними скарбами українського та польського народів.

У першу неділю умови, у молитві ліанського монастиря, молитовно взяло участь понад п'ять тисяч вірних. О 15-й годині Хресна хода, яку очолили біля пам'ятника о. Ісусе Христе, до священнослужителя Маркіяну Шашке-лі різних конфесій вичу ієромонах-васи- силіянин Августин Шоп'як, ігумен Зо- цьогорічні погодні лочівського васи-

Хресна дорога у Золочеві об'єднала тисячі вірян

жи, щоб ми супроводжували Тебе на цій Хресній дорозі цілим нашім еством і назавжди».

Після цього розпочався тригодинний похід вулицями міста. Величезний хрест почергово несли священнослужителі, представники влади міста і району, працівники

освіти та культури, лікарі, військовий персонал, діти, молоді люди та всі бажаючі. Під час екуменічної дороги пропонуємо священикам УГКЦ, УПЦ КП, УАПЦ та РКЦ. Завершився молитовний похід біля каплички пам'ятника на Замковій горі.

о. Йоаким КОВАЛЬЧУК, ЧСВВ

Благословення Управи молодіжної спільноти

У першу неділю Великого посту у греко-католицькому храмі с. Прилбичі відбулося благословення новообраної Управи молодіжної спільноти Катехитичної школи. Благословив членів Управи спеціальною молитвою благословення парох о. Андрій Стадницький. Відтак кожному з членів Управи було подано запалену свічку з тими ж словами, що до кожного промовляються в чині Таїнства Хрищення: «Прийми оцю горючу свічку і старайся в усьому житті твоєму просвічуватися світлом віри і добрих діл, щоб коли прийде Господь, ти міг світло вийти назустріч Йому зі всіма святими і ввійти беззаборонно у чертог небесної слави Його і царювати з ним у безконечні віки».

Після прочитання Євангелія про «сіль землі»

та «світло світу» (Мт. 5, 13-16) о. Андрій нагадав новообраним провідникам про важливість не боятися брати на себе відповідальність провадити спільноту, і, зокрема, бути прикладом для інших.

На завершення благословення усі спільно помолилися «Молитву про мудрість» Слуги Божого митрополита Андрея Шептицького.

вул. Городоцька, 89
«Світлиця»

Неподалік храму свв. Ольги та Єлизавети, у «Світлиці», що на вул. Городоцькій, 89, відбуваються зустрічі малозабезпечених та безпритульних людей, під час яких потребуючі можуть послухати духовну науку, підкріпитися безкоштовною їжею, а тепер також проконсультуватися з лікарем та отримати медикаменти.

Ці зустрічі, по-суті, є відповіддю християнської молоді на пастирське послання Блаженнішого Святослава на Великий піст, у якому він закликає нас звернути особливу увагу на потреби людей у нашій країні, «де існує провалля між багатими й бідними, де вечерея вдвох у престижному ресторані дорівнює місячному бюджетові сім'ї

Голодного – нагодувати!

пенсіонерів, а автомобіль преміум-класу – вартості квартири для кількох безпритульних».

Так, ще місяць тому на таку зустріч збиралось понад 60 осіб різного віку. Поступово кількість людей збільшується, а тому зростають і потреби. Тож запрошуємо усіх бажаючих долучитися до цієї благодійної акції і пожертвувати продукти чи одяг для потребуючих. Пам'ятаймо, що усі ми – брати і сестри у Христі. Господь повчає: «Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з Моїх братів найменших, – ви Мені зробили...» (Мт. 25, 40).

Пригадуємо, що зустрічі відбуваються щопонеділка о 20.00 у «Світлиці» по вул. Городоцька, 89. Контактна особа: тел. 096 473 6543 (Оксана).

Диякон Володимир ЧАБАН

«ХРАМ» побував у дитячому будинку

Вже не вперше учасники молодіжної спільноти «ХРАМ», що діє при храмі свв. Ольги і Єлизавети, відвідують дитячий будинок змішаного типу «Вишенька» у с. Жовтанці.

Боляче визнавати, що таких дітей навколо нас досить багато, але водночас приємно усвідомлювати, що в наших силах є можливим зробити їхнє життя яскравішим, веселішим, кращим. Як не дивно, ці маленькі люди не так то вже й дуже потребують матеріальних речей, про котрі ми для них постарались. Для них набагато важливішими є проста щира посмішка, душевна розмова, міцні обійми чи тепле слово. Тому ми намагались стати таким необхідним дружнім плечем для обділених

дітей, а як винагороду отримали неймовірну кількість вдячних щирих дитячих посмішок.

Ольга СУРОВЕЦЬКА, «ХРАМ».

Реколекції для дітей зі священничих родин

З 22 по 24 березня діти зі священничих родин Львівської архієпархії мали змогу побувати на реколекціях в отців-редемптористів. Реколекції проводились у монастирі св. Альфонса, що у Львові на Замарстиніві, і були присвячені темі віри.

З юними слухачами проводились не лише тематичні зустрічі, а й також переглядали фільм, співали пісні, провели екскурсію в музеї бл. Миколая Чарнецького. Важливими були спільні богослужіння, в яких молодь брала ак-

тивну участь. Реколекції організувала Віра Ценглевич, голова Комісії Львівської архієпархії у справах евангелізації. Самі ж зустрічі проводили брати-редемптористи Роман Халус, Назар Саврас та Юрій Сас.

Усі учасники реколек-

цій залишилися дуже задоволеними і висловлюють велику подяку усім, хто практично увесь свій час присвятив саме їм. Ми вдячні за все, що ви зробили для нас.

Ірина ФІАЛКА

Вшанували отця Ісидора Дольницького

Братство «Введення в храм Пресвятої Богородиці», що у Львівській духовній семінарії Святого Духа, вшанувало пам'ять отця Ісидора Дольницького. Насамперед братчики на чолі з духівником о. Орестом Демком відвідали каплицю-могилу на Личаківському цвинтарі, де разом з іншими єреями та ієрархами УГКЦ поховано отця

Ісидора Дольницького. Там було відслужено поминальну панахиду.

Відтак у стінах Львівської духовної семінарії відбувся вечір пам'яті, приурочений 89-й річниці з дня переходу до вічності отця-прелата Ісидора Дольницького – першого духівника Братства, духівника семінарії, просто доброго священника, який був

непростою, але дуже помітною постаттю в історії як Львівської семінарії, так і УГКЦ загалом.

Представивши певні особливі моменти з життя цього свяця, братчики намагались донести до усіх присутніх просту і щиру правду про бажання отця Ісидора завжди і в усьому прославляти Господа Бога.

бр. Роман ГОРДІЙ

Кількома рядками

ДОРОГА ДО ХРИСТА

23 березня в церкві Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії (м. Львів, вул. Ів. Франка) молодь згромадження «Quo Vadis» на чолі з братом-редемптористом Віталієм Метельським відбула Хресну дорогу. Ця страсна молитва була дещо іншою, ніж зазвичай, адже під час того, як хлопці та дівчата читали розважання, кожен із присутніх мав змогу глибоко роздумати та перейнятися стражданнями Ісуса.

Після Хресної дороги молодь зачитувала молитви за людей, які є uzалежними від алкоголізму, наркоманії, тютюнопаління тощо. Під час кожної молитви підносились свічка за людей, які потребують цієї молитви, підтримки та віри – з вірою, що вони зможуть змінитися на краще.

На закінчення брат Віталій розповів гарну історію про безмежну любов батьків до своєї дитини. З цієї повчальної притчі ми взяли для себе науку про те, що Божа любов до свого створіння також є безмежною. Ця любов поширюється на всіх, зокрема, й на опущених та понижених. Висновок простий: молімося за потребуючих – і вони навернуться!

Ірина ШЕВЧИШИН, «Quo Vadis»

ЯВОРІВ ЗРІКАЄТЬСЯ АЛКОГОЛІЗМУ

В середині березня у храмі Різдва Пресвятої Богородиці м. Яворова (вул. Мале Передмістя) відбулися місії тверезості. Проводили цей місійний захід о. Юрій Дрізд, диякони Андрій Павлів і Тарас Гадомський – працівники підкомісії «За тверезість життя» у Львівській архієпархії. Місіонери теж привезли з собою мощі блаженного єпископа-помічника Перемиської єпархії, до якої свого часу входила і Яворівщина.

Розпочалися місії Божественною Літургією, яку у співслужінні з місцевим парохом прот. Степаном Кобасярем відслужив о. Юрій Дрізд. Також о. Юрій виголосив повчальну науку, підкресливши, що тверезість – це насамперед нормальний стан людини, а не щось невластиве людській природі.

Також отці відвідали Яворівську середню загальноосвітню школу № 2, де провели для учнів 9-11-х класів семінар на тему «Алкоголь та правда про нього». А після уроків школярі молодших класів мали зустріч у парафіяльному храмі з дияконом Андрієм Павлівим, який розповів про важливість життя без алкоголю.

Слід зазначити, що місіонери не залишили поза увагою тих людей, які через працю чи інші причини не змогли вранці прийти на Святу Літургію: для таких ввечері вони відслужили молебень до Богородиці Невичерпної Чаші та виголосили повчальну науку.

Слід додати, що цього дня у парафії була започаткована «Золота книга тверезості», яка у майбутньому стане свідком того, що яворівчани, бажаючи жити тверезим життям, зрікаються такої згубної звички, назва якій – пияцтво.

Диякон Тарас ГАДОМСЬКИЙ

МОЩІ СВЯТОГО ДОНА БОСКО В ОДЕСІ

30 березня мощі святого Дона Боско перебували в храмі греко-католицької громади Святого апостола Андрія Первозванного в м. Одесі. Храм є катедральним собором Одесько-Кримського екзархату. Саме в одеській парафії святого апостола Андрія Первозванного вперше прозвучав Молебень до святого Дона Боско, написаний в традиції Східної Церкви.

Цього дня в парафії відбулася також зустріч колишніх вихованців, волонтерів, працівників і благодійників Одеського міського благодійного фонду соціальної підтримки знедолених дітей, підлітків та юнацтва «Світлий дім», який протягом 15 років надавав допомогу тим, хто її потребує. Фонд продовжував справу великого святого.

З ЖИТТЯ УГКЦ

ГЛАВА УГКЦ ЗАПРОСИВ ПАПУ ФРАНЦИСКА В УКРАЇНУ

Блаженніший Патріарх Святослав (Шевчук) надіслав вітального листа на ім'я Святішого Отця Франциска з нагоди обрання його Вселенським Архієреєм і запросив його відвідати Україну з нагоди 1025-річчя Хрищення України. «Це було б великим благословенням для нас та всієї України розраховувати на Вашу присутність під час такої визначної події», – ідеться у привітальному листі.

Глава Церкви привітав новообраного Папу Франциска від свого імені та від усієї Української Греко-Католицької Церкви іспанською мовою. «З глибини наших сердець радіємо, що Вас вибрали Папою. Приєднуємося до вітань нашими молитвами, які сьогодні звучать із вуст нашої пастви, що знаходиться на всіх континентах», – написав Блаженніший у листі до Папи Франциска.

На завершення Предстоятель УГКЦ попросив у Святішого Отця апостольського благословення для УГКЦ та побажав йому, щоб він «служив Богові та Вселенській Церкві з мудрістю і духовною силою на многі літа».

Департамент інформації УГКЦ

ВАНДАЛИ ВОЮЮТЬ З БОГОРОДИЦЕЮ

У ніч з 26 на 27 березня в м. Золотоноша, що на Черкащині, вандали вже вдруге понівечили фігуру Пресвятої Богородиці, відбивши цього разу їй голову. Подібних нападів зазнавали парафії УГКЦ і на Київщині: у Броварах та в Ірпені, а також у м. Кременна Луганської області.

Слід відзначити, що у всіх цих випадках зловмисників не знайдено і не покарано, а міліція відписує: «Слідство триває, винні будуть покарані».

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ БЛАЖЕННОГО ОМЕЛЯНА КОВЧА

24 березня, напередодні дня блаженного священномученика Омеляна Ковча, у храмі св. Миколая, що в Перемишлянах на Львівщині, де о. Омелян віддав служінню Богу і людям два десятки свого короткого життя, відбулася урочиста академія. Захід зініціювали парафіяни церкви св. Миколая і вчителі та учні Перемишлянської загальноосвітньої школи I-III ст. № 2 ім. блаженномученика Омеляна Ковча.

УРОЧИСТОСТІ ЗГРОМАДЖЕННЯ ВОПЛОЧЕНОГО СЛОВА В УКРАЇНІ

25 березня, з нагоди 29-ї річниці заснування Згромадження Воплоченого Слова в Україні, в парафії святих Кирила і Методія, що в с. Крихівцях поблизу Івано-Франківська, відбулася святкова Літургія, яку очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Володимир (Війтишин). З архієреєм співслужили священники зі Згромадження Воплоченого Слова всіх спільнот України.

ВІДБУВСЯ ТРЕНІНГ ДЛЯ ВОЛОНТЕРІВ
ПЕНІТЕНЦІАРНОГО ДУШПАСТИРСТВА УГКЦ
29 - 30 березня у Києві, у храмі Св. Миколи Доброго, відбувся тренінг для волонтерів Пенітентіарного душпастирства Української Греко-Католицької Церкви. Його тема: «Долаючи мури: від ізоляції до порозуміння». Захід мав на меті поглиблення розуміння суті цього служіння Церкви та огляд перспектив розвитку волонтерського руху в Україні.

Нагорода їде до Коломиї

Диякон Сергій Триф'як, директор БФ «Карітас Коломийсько-Чернівецької єпархії», повернувся з Києва з переможною статуеткою янгола, а також із дипломом, який засвідчує, що Благодійний фонд «Карітас Коломийсько-Чернівецької єпархії» переміг у конкурсі «Благодійна Україна – 2012» у номінації «Благодійник – регіональний благодійний фонд».

Протягом останніх років БФ «Карітас Коло-

мийсько-Чернівецької єпархії» реалізував чимало соціальних проєктів, а також традиційно проводить масштабні благодійні акції. Коломийський «Карітас» зарекомендував себе надійним другом для всіх людей, які потрапили у складні життєві обставини. Така активна діяльність та соціальна позиція не залишилися поза увагою організаторів конкурсу.

Кілька тижнів тому до «Карітасу» надійшов лист, у якому по-

відомлялося, що БФ «Карітас Коломийсько-Чернівецької єпархії» став одним із лауреатів національного конкурсу. Проте визначення та оголошення переможців «Благодійної України – 2012» відбувалося у столиці в Українському домі.

Отець-диякон Сергій Триф'як зізнається, що перемога у національному конкурсі стала неабиякою приємною несподіванкою.

Прес-служба БФ «Карітас Коломийсько-Чернівецької єпархії»

Одесити в Карпатах

Ночували ми тих на узбіччя сусіпільної дороги – це тер Воплоченого справді титанічна праця. Знаходиться там було при-докладають мак-емно, хоча трохи симум зусиль, щоб незвично, але те їхні вихованці мали тепло, з яким нас все необхідне для прийняли сестри розвитку, зростали й обробили наші у любові до людей, «бойові рани», до Бога і навіть до своєї нерозважли-

Першого дня дість і хвилювання, весни молоді греко-католики з одеської парафії св. Андрія Первозванного ви-

рушили в Карпати. Як то кажуть: прогулянка з користю і не без моралі. Уся наша дружня компанія на чолі з сестрою Марією та отцем Василем Харкавим вирушила до гірськолижного курорту. Всіх переповнювали ра-

менти хочеться звести очі до неба і подякувати Богові за це його непер-

вершене творіння, за тих людей, які допомогли нам до нього доторкнути-ся. Мабуть, тому на вечірній Божественній Літургії я молилася щиро, як ніколи, і в думках віддавала хвалу і шану Господеві, молилася за наших сестер-монахинь.

Наступного дня ми відвідали «Бу-

динок милосердя», всі в Одесі, але не яким опікуються наші сестри-монахині. Всі були вражені подарувала нам грандіозною роботою, яку виконують монахині, як вони кардинально змінюють життя жителів будинку. Виховання дітей з якої винесли так багато приємних спогадів.

Любомира БОЙКО

Конференція у Перемишлі

Наприкінці березня у Перемишлі відбулася конференція в рамках програми «Жива парафія», гасло якої – «Парафія – місце зустрічі з живим Христом». Основним завданням присутніх на конференції була спільна дискусія та способи втілення в життя програми «Жива парафія» у парафіяльних спільнотах.

Понад сорок учасників зібралось в парафіяльному залі Перемиського собору св. Івана Христителю. Серед інших на конференцію прибули отці

з південних деканатів Перемисько-Варшавської архієпархії (Перемиського, Краківсько-Криницького та Сянського деканатів). Були присутні також миряни, покликані своїми парохами з поодиноких парафій.

Конференцію очолив митрополит Перемисько-Варшавський архієпископ Іван Мартиняк, який звернувся до присутніх священників та мирян, задіяних у різноманітній парафіяльній праці, щоби звернути найбільшу увагу на молитву, духовність

та літургійне життя в парафії.

Конференцію провадив протосинкел архієпархії отець-митрат Євген Попович, який є координатором і відповідальним за впровадження стратегії розвитку УГКЦ у Пере-

мисько-Варшавській архієпархії. Серед іншого, протосинкел ознайомив присутніх з точками програми «Жива парафія» та статистично представив стан архієпархії, порівнявши її зі статистикою інших єпархій УГКЦ.

Греко-католики Донецька вітали своїх жертводавців

очолив єпископ Михаїл (Колтун). Під час проповіді правлячий архиєрей Сокальсько-Жовківської єпархії говорив про те, що цей храм люди звели спільними старанням, любов'ю та жертвою. «Бажаю вам нести у своїх серцях частинку зведеного вами храму, адже він є значимим подвигом в історії нашої Церкви», – зазначив проповідник.

Після урочистої Архиєрейської Літургії владика Степан (Меньок), екзарх Донецько-Харківський, подякував єпископам-жертводавцям храму – владичі Михайлу (Колтуну) та владичі Дмитру (Григораку), наголошуючи, що велич ікони полягає в тому, що вона наближає Бога до людей, пригадує нам про Божу присутність. Поза увагою не залишилися і миряни-жертводавці, які отримали подячні грамоти з рук Преосвященного владика Степана.

З нагоди такої важливої події в житті Церкви на Сході України свій лист-привітання надіслав Блаженніший Патріарх Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ.

Мабуть, катедральний собор Покрови Пресвятої Богородиці, що в Донецьку, ще не вітав стількох поважних гостей, як цього разу. Сюди для освячення внутрішніх розписів цього храму прибули шестеро єпископів та близько двадцяти священників. До місцевих парохіян чисельно долучилися гості із Сокальсько-Жовківської єпархії, котрі надали суттєву підтримку при виготовленні вітражів. А Підкамінський деканат вже від 2009 року фінансово підтримує парафію св. пророка Іллі у Краматорську.

Звершивши Чин освячення розписів храму, які виконані в стилі класичного ренесансу, владика розпочали соборну Божественну Літургію, яку

Парохіяльне свято в Червонограді

У Сиропусну неділю в актовій залі церкви св. Йосафата м. Червонограда відбулося свято під гаслом «Бог. Україна. Шевченко». Розпочався концерт молитвою «Отче наш» у виконанні молодіжного хору. Молитву підтримали всі присутні. Серед інших, у концертній програмі виступили молодіжний хор парафії св. Йосафата,

ансамбль бандуристів та дитячий колектив «Кришталеві дзвіночки». Були також і сольні номери. Музичні твори органічно поєднувалися з поетичним словом у виконанні наймолодших парафіян. Концерт став символічним заключним акордом зимового циклу свят. Переповнену залу привітали отець Роман Сковрон та

художній керівник подарувати всім рабові. А пані Оксана Прощену неділю п. Оксана Гейко. слушно зазначила, завершили закли- Зокрема, о. Роман що Тараса Шев- ком перепросити зазначив, що мета ченка називають один одного, щоб святкування – до біблістом, адже у із чистим серцем своїх творах він розпочати благо- часто звертається датний час Велико- від дня народження до Бога, закликає го посту. Т.Г.Шевченка, щоб до молитви, до лю- Ольга Черненко

Молодь пом'янула Тараса Шевченка

Архикатедрального собору Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці. Панахиду за упокій душі Великого Кобзаря очолили голова молодіжної комісії Тернопільсько-Зборівської архієпархії о. Орест Павліський та віце-ректор Тернопільської духовної семінарії о. Михайло Пастух.

У своєму слові о. Михайло Пастух говорив про велич постаті Тараса Шевченка, особливості християнського світогляду та значення його творчості у формуванні національної свідомості українського народу. Відтак члени ТУСК «Обнова» декламували Шевченкові вірші, а молодь спільноти «Вертеп» виконала пісні.

10 березня духовенство та члени молодіжних організацій Тернополя взяли участь у поминальній ході до пам'ятника Тарасу Шевченку. Організатором заходу, приуроченого 199-ій річниці від дня народження поета, виступила комісія у справах молоді Тернопільсько-Зборівської архієпархії. Процесія вирушила від

В ЛУЦЬКУ БУДЕ КАТЕДРАЛЬНИЙ СОБОР Катедральний собор Української Греко-Католицької Церкви планують звести в Луцьку. Наразі для нього шукають відповідну земельну ділянку. Про це повідомив Глава УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук) під час прес-конференції в Луцьку 26 березня.

ВЛАДИКА ЯРОСЛАВ (ПРИРІЗ) ВІДВІДАВ ДИТЯЧИЙ САДОК

23 березня владика Ярослав (Приріз), єпарх Самбірсько-Дрогобицький, відвідав із душпастирським візитом Благодійний греко-католицький дитячий садок «Ангелятко», що знаходиться у м. Дрогобичі. У співслужінні зі священниками катедрального собору владика здійснив Чин освячення каплиці дитячого садочку.

РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ СПІЛЬНОТИ «МАТЕРІ В МОЛИТВІ»

В Івано-Франківській архієпархії провели духовну віднову для спільнот «Матері в молитві», в якій взяло участь близько 200 матерів. Одноденні реколекції на тему «Мати – перша вчителька віри» відбулися в парафії свв. Кирила і Методія в Івано-Франківську.

БЛАЖЕННИШИЙ ЛЮБОМИР ЗУСТРІВСЯ З ВИКЛАДАЧАМИ ТА СТУДЕНТАМИ ВНЗ

21 березня Блаженніший Любомир (Гузар), архиєпископ-емерит, зустрівся з викладачами і студентами вищих навчальних закладів Києва та інших міст України. Зустріч проходила під гаслом «Змінити світ вірою».

РЕКОЛЕКЦІЇ В СЕСТЕР-СЛУЖЕБНИЦЬ

14-17 березня у м. Надвірна на Івано-Франківщині, у реколекційному будинку сестер-служебниць, відбулися чергові реколекції для мирян на тему «Повірити Христові». Цього разу тут тривали роздуми над Євангелієм від св. Марка. За словами сестер, «реколекції є особливим часом, духовною школою, в якій кожен охочий може навчитися читати та слухати Боже Слово».

УРЯДОВЕЦЬ УКРАЇНИ ВІДВІДАВ СОБОР СВ. СОФІЇ В РИМІ

18 березня собор св. Софії в Римі відвідав віце-прем'єр-міністр України Костянтин Грищенко – офіційний делегат України на інтронізації нового Папи Римського. Його зустрів Глава УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук). Прибувши до Італії у складі офіційної делегації, Костянтин Грищенко найперше відвідав головну українську святиню за кордоном – собор св. Софії.

МОЦІ БЛАЖЕННОЇ МАТЕРІ ТЕРЕЗИ У ЛЬВОВІ

У перший день Великого посту, 18 березня, у храмі свв. мучениць Віри, Надії, Любові та їхньої матері Софії у Львові урочисто виставлено мощі блаженної Матері Терези з Калькутти.

У КИЄВІ ГОВОРИЛИ ПРО ЦІННІСТЬ ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ

14 березня в Київському кооперативному інституті бізнесу і права відбувся семінар на тему «Людське життя як найвища цінність у сучасному світі». Організатором заходу став Центр студентського душпастирства Київської архієпархії УГКЦ спільно з Київським кооперативним інститутом бізнесу і права.

З'ЇЗД РУХУ «ПОДРУЖНІ ЗУСТРІЧІ»

8-10 березня міжнародний реколекційний рух «Подружні зустрічі» провів всеукраїнський з'їзд. Загальне зібрання лідерів осередків руху «Подружні зустрічі» відбулось у монастирі сестер Пресвятої родини, що в с. Гошів Івано-Франківської архієпархії УГКЦ.

НАВЕМУС ПАРАМ!

Папу хочуть бачити

Блаженніший Святослав (Шевчук), Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви, запросив Папу Франциска відвідати Україну з нагоди 1025-річчя Хрищення Русі-України: «У своєму листі-привітанні, яке я до нього скерував іспанською мовою, я запросив його до України. Зокрема, я повідомив йому, що цього року ми святкуємо ювілей 1025-ліття Хрищення Русі-України і з цієї нагоди буде освячений наш катедральний собор у Києві. Ми про цей собор багато з ним говорили при різних нагодах».

Президент Ізраїлю Шимон Перес привітав нового Папу Римського Франциска з обранням на пост понтифіка і запросив його відвідати Святу Землю. На думку Ш.Переса, новий Папа символізує «благочестя, любов до Бога, любов до світу, святую скромність і новий пробуджений континент (Латинську Америку). «Хай благословить Господь нового Папу!» – закликав Шимон Перес.

Вселенський Патріарх Варфоломій I запросив Папу Франциска відвідати катедральне місто Стамбул – древній Константинополь. Варфоломій I також хотів би побувати разом з понтифіком і в Єрусалимі. Не виключено, що Папа Франциск поїде до Стамбула 30 листопада ц. р., на свято св. Андрія Первозванного – небесного покровителя Константинопольської Церкви, – вважають у Папському інституті зарубіжних місій у Мілані.

Що стосується паломництва на Святу Землю, то в майбутньому році виповнюється 50 років з часу історичної зустрічі Папи Павла VI і Вселенського Патріарха Афінагора, яка відбулася в Єрусалимі в січні 1964 року. До ювілею цієї зустрічі, що тоді ознаменувала певний прорив у відносинах між православними і католиками, нинішній Константинопольський Патріарх хотів би приурочити ще одну зустріч з Папою саме на Святій Землі.

Президент Європарламенту Мартін Шульц також повідомив, що запросив Папу Франциска відвідати з візитом Європарламент у Страсбурзі. За словами цього соціал-демократа, йому не терпиться «прийняти Папу» та почути його промову про «непримінні цінності». Він називає Папу «надією для віруючих і невіруючих».

Президент Білорусі Олександр Лукашенко також, як це не дивно, запросив Папу Римського Франциска відвідати республіку. «Висловлюю сподівання, що добрі відносини, які склалися між Республікою Білорусь і Святим Престолом, зміцняться під час Вашого понтифікату. Ми будемо раді вітати Вас на гостинній білоруській землі, де відносини між православними і католиками сповнені духом взаєморозуміння і співпраці», – йдеться у привітанні глави білоруської держави.

Кардинал Рубен Саласар Гомес повідомив, що Папа Франциск прийняв запрошення відвідати з візитом Колумбію. За словами архієпископа Боготи Саласара, новий Папа зізнався, що з радістю відвідає Колумбію. Йому потрібен тільки час, аби скласти свій графік.

Крім того, очікується візит Папи Франциска до Австралії. **Прем'єр-міністр Австралії Джулія Ейлін Гіллард** повідомила у виступі в парламенті у Канберрі: Папа в день своєї інавгурації пообіцяв делегатам з Австралії, що сподівається відвідати «Даун Андер». Офіційного підтвердження Ватикану щодо графіка поїздок Папи Франциска поки що не оприлюднено.

Папа Франциск планує поїздку до Ріо-де-Жанейро в липні 2013 року на Всесвітній день молоді, – підтвердив глава Конференції єпископів Бразилії **кардинал Раймунду Дамасену Ассіс**. Кардинал уже спілкувався з новим Папою й отримав запевнення, що понтифік здійснить цю поїздку.

Папа Франциск прийняв на приватній аудієнції **Блаженнішого Луїса Рафаїла I Сако**, халдейського Патріарха Вавилону, Главу Халдейської Католицької Церкви. Як повідомив Патріарх Сако католицькому агентству «AsiaNews», він запросив Святішого Отця відвідати Ірак за прикладом св. Франциска, який був на Близькому Сході і навіть зустрівся із султаном.

Конклав вибирає...

О 20.07 за київським часом білий дим з комина Сикстинської капели сповістив усьому світові про завершення голосування та обрання Наступника святого Петра. Новим понтифіком обрано кардинала Хорхе Маріо Бергольйо, який обрав собі ім'я Франциск.

Папа дивує...

Перед виходом на балкон базилики св. Петра, відразу після конклаву в середу ввечері, новообраний Папа Франциск відмовився одягнути оксамитову накидку, обшиту білим хутром горностая, яку йому приніс церемонімейстер о. Гвідо Маріні. Кинувши оком на накидку, Папа промовив: «Нехай отець сам це вдягає. Скінчився карнавал».

Також повідомляється, що під час першої Літургії після конклаву з кардиналами-виборцями Папа Франциск був узутий у звичайні чорні черевики, а не «папські» з червоної шкіри.

«Можу запевнити вас, що це зовсім не піар», – таке переконання висловив Блаженніший Святослав (Шевчук) про поведінку Папи Франциска американській інформаційній агенції CNS. «Папа показує себе таким, яким він є насправді як людина, пастир, священник, єпископ та батько», – зазначив Предстоятель УГКЦ.

Папа реформує...

Папа Франциск почав реформувати Римську курію і вже здійснив перші кроки з метою проведення реформ. Так вважає кардинал Марк Велле, префект Конгрегації у справах єпископів. Він повідомив, що Франциск підняв цю тему вже у п'ятницю, 15 березня, під час зустрічі з кардиналами: «Навіть я був тим здивований. Не хочу вдаватися у деталі, але він зробив дуже сильні жести».

«Знаємо, що Курія потребує реформи для того, щоби повернути моральну довіру. Афера «Vatileaks» завдала Церкві великої шкоди. Оприлюднилася погана інформація, дуже конфіденційна, були різні коментарі. Думаю, що Папа зможе з тим щось зробити», – сказав канадський ієрарх в інтерв'ю одному з канадських щотижневиків.

Папа призначає...

Папа Франциск призначив своїм особистим секретарем отця-прелата Альфреда Ксуереба, який був другим секретарем попереднього Папи. Отець Ксуереб народився 1958 року на Мальті, священником став 1984 року. У 1995-2000 роках був працівником Держсекрета-

ріату Апостольської Столиці, а з 2000 року працював у Префектурі Папського Дому. Після призначення Мечислава Мокшицького Архієпископом Львова о. Ксуереб став другим секретарем Папи Венедикта XVI (першим був Георг Генсвайн). Після зречення Венедикта XVI з уряду він супроводжував його до Кастель-Гандольфо.

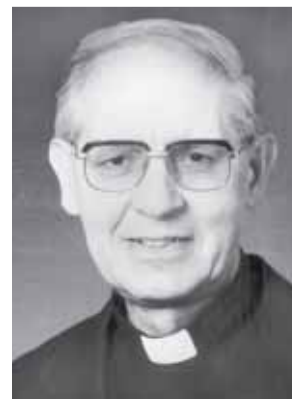
Генерал пропонує...

Генерал Ордену єзуїтів запропонував Папі Римському використувати всі сили Ордену. «Я запропо-

нував Папі скористатися всіма силами, Франциск особисто якими володіє ТОВАРИСТВО ІСУСА, бо на Адольфо, щоб той своїй новій посаді він відвідав його 17 березня в Будинку св. Марти.

Отець Адольфо Ніколас Адольфо в своєму Ісуса протягом останніх п'яти років після зустрічі зі Свя- Він – родом з Іспанії

ООН розраховує...

Організація Об'єднаних Націй розраховує в боротьбі з голодом на підтримку Католицької Церкви та особисто Святішого Отця.

«Ми сподіваємося на Папу Франциска і його сприяння правам і потребам незахищених верств населення – дітей, жінок і чоловіків», – сказав Генеральний директор ФАО Хосе Граціано да Сілва 19 березня в Римі.

Понтифік, зі свого боку, запевнив його в постійній підтримці з боку Святого Престолу бідних у боротьбі з голодом.

У Ватикані сміються...

Кардинал Крістоф Шенборн, архієпископ Відня, який повернувся до столиці Австрії після участі у конклаві, в інтерв'ю радіо «Stephansdom» та агентству «Kathpress» зізнався, що був дуже вражений особистістю Папи Франциска. На його думку, це людина з великим співчуттям; він – культурний і начитаний, уважно слухає і, перш за все, є людиною з добрим почуттям гумору. Тому «у Ватикані зараз багато сміються», – пожартував він.

Архієпископ Відня проживав у ватиканському Будинку св. Марти, де міститься тимчасова резиденція Папи, і тому постійно зустрічався з ним.

Увесь Рим в останні дні жив в атмосфері радості, зауважив також кардинал. Люди відчували, що «новий Папа – це просто пастир».

Екзорцист застерігає...

Отець Габріель нагадав, що новий Папа Франциск, подібно як Папа Іван Павло I, прагне «бідної Церкви для бідних». «Я би не хотів, щоби він помер так, як Лючані (Іван Павло I)», – сказав головний екзорцист, однак, за його словами, масонство прагне лише грошей та кар'єри, і «вони взаємно допомагають один одному», – повідомляє газета «Österreich».

Крім того, о. Габріель вважає діючого італійського прем'єр-міністра МARIO МОНТИ масоном, як і президента Джорджо НАПОЛІТАНО. За словами 88-річного екзорциста, який провів близько 70 тисяч успішних сеансів екзорцизму, всі політики принципово підпорядковані владі масонів, і світом керують від семи до восьми осіб, у чиїх руках зосереджені всі гроші.

Альбіно Лючані (Папа Іван Павло I), на якого натякнув о. Габріель, помер 1978 року, всього лише через 33 дні після обрання його Папою. Ватикан вважав за недоцільне провести розтин його тіла, після чого з'явилися численні «теорії змови». Наприклад, панувала думка, що Папу отруїли, оскільки він хотів викрити корупційні процеси у ватиканському банку.

Головний екзорцист Католицької Церкви о. Габріель Аморт, старший екзорцист Римської архидієцезії, попередив нового Папу Франциска про його можливу швидку смерть, як це сталося з Папою Іваном Павлом I. «Масони всюди мають свої розгалуження, і у Ватикані, на жаль також», – сказав о. Габріель Аморт в інтерв'ю італійській газеті «Il Giornale».

Після обрання нового Папи зростає довіра до Церкви, – дослідження в Італії

Мешканці Італії серед риз нового Папи Римського Франциска виділяють простоту, спонтанність та увагу до бідних верств населення, повідомило радіо Ватикану з посиланням на результати репрезентативного соціологічного опитування громадської думки, проведеного в країні 16-17 березня на замовлення католицького тижневика «Famiglia Cristiana». Згідно з даними дослідження, під час якого італійський інститут «Demopolis» опитав 802 людини, довіру новообраному понтифікові висловили 83% респондентів, а в католиків показник до-

віри ще вищий – 95%.

З дослідження також випливає, що після обрання кардинала Хорхе Бергольйо на престіл святого Петра довіра до Церкви серед італійців зростає на 15%.

На запитання про те, які риси в новому понти-

фікові їм подобаються найбільше, 72% опитаних відзначили його простоту, 67% опитаних – спонтанність і мову, 65% – увагу Папи Франциска до бідних і знедолених, і ще 45% – його терпимість. До того ж, 58% опитаних

висловили сподівання, що Папа Франциск сприятиме оновленню Церкви. 80% позитивно сприйняли рішення Папи Римського вперше в історії Церкви вибрати для свого понтифікату ім'я Франциск.

catholicnews.org.ua

Те, що Папою став єзуїт, є революційним, – Марко Бляза, єзуїт

«Кінець світу – Папою став єзуїт!» – таке, зокрема, отримав я СМС-повідомлення після обрання Папою аргентинського кардинала Хорхе Маріо Бергольйо – першого в історії Католицької Церкви єпископа Риму, що походить із Нового Світу, першого єзуїта і першого Папи на ім'я Франциск, – ділиться враженнями о. Марко Бляза, ТІ.

Безперечно, вже з першої хвилини, як лише він з'явився на балконі, було видно, що це – єзуїт. Насамперед, вбраний без жодних зайвих прикрас, навіть без епитрахилі, котру одягнув лише на благословення «Urbi et orbi», (тобто – «Місту і світу»).

По-друге, привітав присутніх словами «Добрый вечер», чим показав, що вітається з кожною людиною, а не виключно з католиками чи просто християнами, оскільки на площі св. Петра цього вечора були присутні туристи з різних кінців світу і, відповідно, різних віросповідань.

По-третє, перед благословенням «Urbi et orbi» Папа Франциск запевнив, що вділяє його всім людям доброї волі, отже – не виключно католикам. Усі ці риси характеризують духовність Згромадження Товариства Ісусового: для того, щоб поширювати Євангеліє, треба насамперед прислухатись і старатися зрозуміти, що говорить світ. Необхідно показати світові людське обличчя християнської Доброї Новини.

Врешті, по-четверте, благословення він власне промовив, а не заспівав. Потрібно, мабуть, звикати до думки, що Папа буде «не-співаючий», що теж у великій мірі є пов'язане з єзуїтською формацією.

Крім того, новообраний Папа багато місця у своєму виступі присвятив Римській Церкві, у вузькому значенні – Римській архидієцезії. Хоча його обрано на провідника усїєї Церкви, однак, властиво, він є і єпископом Риму. Можна припустити, що серед римлян не всі були задоволені тим, що це вже третій єпископ Риму, який стає Папою, не будучи італійцем. Щобільше, під час свого виступу новий Папа конкретно звернув увагу на вікарія Римської архидієцезії кардинала Аґостіно Валліні. Таким чином, Папа Франциск буде намагатися поєднувати глобальне з локальним.

Чи те, що Папою став єзуїт, може бути кінцем світу? Думаю, що це – революція, подібна до тієї, яку зробив Венедикт XVI, складаючи свої повноваження, хоча кінця світу не сподіваюся, помімо пророцтв Малахії. Навіть більше – в цьому контексті згадуються слова блаженного Івана Павла II, записані в екуменічній енцикліці «Ut unum sint» 1995 року, в якій понтифік написав: «Я переконаний, що у визначенні [єдності всіх християн] – особлива відповідальність, яка полягає насамперед у дотриманні екуменічних спрямувань більшості християнських спільнот і в прислуханні до скерованого до мене прохання, щоб я знайшов таку форму виконання уряду, яка, не відкидаючи найважливіших елементів цієї місії, була відкрита на нові ситуації».

о. Марко БЛЯЗА, ТІ (Товариство Ісуса)
За матеріалами: deon.pl (переклад І.ПЕТРУСЬКО)

Блаженніший Святослав: Може, це той самий Франциск, якого сьогодні посилає Господь Бог Церкві та світові

Брифінг Блаженнішого Святослава (Шевчука), приурочений обранню Папи Франциска

Глава УГКЦ пригадав також особисте враження від спілкування з теперішнім Папою, про особливі риси його характеру:

– Багато є моментів, але, можливо, такий один з найважливіших – він не жив у своєму архієпископському палаці. Він перебрався в маленьку квартиру, де сам собі готував їжу і доглядав за одним старшим єпископом, але офіційні зустрічі він призначав у своєму архієпископському палаці. Коли ми приходили до нього, він відкривав нам двері, супроводжував до кімнат і потім, знову ж таки, супроводжував на вулицю. Він був справді уважним до кожної людини. Такий справжній батько, справжній душпастир. Можливо, власне те, що він все своє життя служив як душпастир для людей, буде його трошки відрізняти від інших. Він справді буде Папою-душпастирем для людей.

– Юний Хорхе Бергольйо виховувався українським священиком-салезіянином, тож теперішній Папа знайомий з українською духовністю. Який це може мати вплив на УГКЦ? – таким було ще одне з запитань, на що Блаженніший Святослав відповів, ділячись також думками про паралелі між теперішніми подіями у Ватикані та подіями, пов'язаними зі зреченням Блаженнішого Любомира:

– Я переконаний, що на нас чекає багато приємних подій. Якими вони будуть, покаже час, але справді, у своєму листі-привітанні, яке я до нього скерував іспанською мовою, я запросив його до України. Зокрема, я повідомив йому, що цього року ми святкуємо ювілей 1025-ліття Хрищення Русі-України, і з цієї нагоди буде освячений наш катедральний собор у Києві. Ми про цей собор багато з ним говорили при різних нагодах. Отже, запрошення я до нього скерував і сподіваюся, що він його прийме. Але я думаю, що ми цього року будемо мати кілька гарних нагод спілкування з ним.

Найперше, 25 листопада ми будемо святкувати 50 років перенесення мощей святого Йосафата Кунцевича до Базиліки св. апостола Петра. Коли це відбувалося в контексті II Ватиканського Собору, сам Папа був присутній на цій події, і з цієї нагоди ми хочемо здійснити прощу нашого українського єпископату до Риму. Сподіваємося, що це також буде моментом зустрічі зі Святішим Отцем. Він знає, що наша Церква змагається за визнання за нею патріаршої гідності. Ми не раз говорили, що це не є питання якоїсь зовнішньої прикраси, натомість це є питання ви-

знання дійсності, якою живе наша Церква. І таким чином кожен крок у стосунку до подальшого розвитку є кроком до Патріархату і, очевидно, ми будемо в той чи інший спосіб про це говорити в різних обставинах. Але ми залишаємо повну свободу Святішому Отцеві цей факт оприлюднити. Я думаю, що це врешті станеться.

– Блаженніший Владико, Ви згадували, що під проводом теперішнього Папи Ви робили свої перші кроки в єпископстві, але два роки тому, після зречення Блаженнішого Любомира, єпископи обрали Вас Главою УГКЦ, і коли Ви

від'їжджали з Аргентини, щоби прийняти нове служіння, чи сказав Вам кардинал Бергольйо напутнє слово? Яке було це напутнє слово і чи міг він сподіватися, що через два роки він повторить Вашу долю?

– Моє останнє прощання з ним було дуже зворушливе, бо він відчував в Аргентині дуже сильний тиск аргентинської влади і дуже просив мене про молитву. Тобто тими словами, якими ми прощалися, він привітав людей на площі, коли вперше став перед ними як новообраний Папа. Він просив про молитву. Я йому обіцяв, що все те, що ми, в будь-яких

форматах, зможемо зробити для Аргентинської Церкви, як Церква Українська, ми це радо зробимо. Я йому пообіцяв свою підтримку. Він подякував і сказав, що Аргентинська Церква такої підтримки потребує. Таким було наше прощання, і я думаю, що ні він, ні я не могли собі уявити, за яких обставин ми зустрінемося наступного разу. У мене присутнє таке дивне відчуття, що ті події, які відбулися в нашій Церкві два роки тому, стали таким пророчим знаком для всієї Вселенської Церкви. Мій попередник зрікся свого уряду – за два роки це зробив Бенедикт XVI; наші єпископи на Виборчому Синоді обрали Главу Церкви з другого кінця світу – те саме зробили кардинали на конклаві. Насправді дуже цікаві паралелі життя Української Церкви з життям Римської Церкви ми в цих днях спостерігаємо. І це, можливо, теж якийсь Божий знак, що нас чекають якісь гарні події в майбутньому.

– Які зміни в житті Церкви треба очікувати з приходом Папи Франциска?

– Я думаю, що нас чекає багато несподіванок. Я би міг припустити на основі такого особистого досвіду його як особи, а відтак Аргентинської Церкви, де, можливо, кілька наступних речей. Найперше, Церква в Аргентині й взагалі в Латинській Америці є дуже живою. Це є Церква, яка дуже часто знаходиться під тиском різних політичних рухів такого лівого змісту. І дуже може бути, що обрання Папою кардинала Бергольйо може справити подібний вплив на суспільну ситуацію в Латинській Америці, який мало обрання Кароля Войтили, як Папи з-за залізної завіси 1978 року. Отож, це був час, коли справді постать Папи міняє історію цілого континенту. Таким чином, з обранням Івана Павла II впав комунізм у Східній Європі. З обранням Папи Франциска можуть бути дуже цікаві соціальні зміни у Латинській

Америці, яка сьогодні переживає дуже непрості моменти своєї історії, зокрема Аргентина як країна. З усієї своєї історії душпастирства в Аргентині, як провінціал ордену єзуїтів у часи мілітарної диктатури, а пізніше як архієпископ Буенос-Айреса і Глава Єпископської конференції, коли при владі були інші політичні групи, він себе показав людиною, яка дуже чітко, впевнено вміє правильно керувати. Я пригадую, що дуже багато разів, коли на нашій Єпископській конференції ми дискутували над текстом листів до президента, парламенту чи інших структур, він дуже багато разів повторював таку фразу: «Prudentia ars gubernande» – «Второпність – це мистецтво керувати». Я думаю, що він є свідомий тих викликів, які є перед ним, зокрема, в контексті Римської курії. Він це буде робити дуже послідовно і чітко, але второпно. Він, я би сказав, дуже вмілий керівник, але керівник второпний, тобто вміє правильно досягати поставленої мети.

– Ваше Блаженство, зараз у соціальних мережах дуже часто порівнюють нового Папу з Папою Іваном XXIII. Наскільки Ви його знаєте, чи можна сказати, що він продовжуватиме або поглиблюватиме те, що започаткував Папа Іван XXIII і II Ватиканський Собор?

– Я думаю, що так, тому що Церква в Аргентині дуже глибоко переживає і до сьогодні дух II Ватиканського Собору. Це – жива Церква, яка справді шукає тих форм, які би найкраще відповідали сучасній культурі. Дуже часто в такому душпастирському контексті Латинської Америки вживають таку фразу – «душпастирське навернення», – тобто це є постійний пошук якнайкращих методів для того, щоби проголошувати Слово Боже у сучасній культурі. Це те, що ми фактично зараз називаємо «нова євангелізація». Він це дуже вміло робив, але відчуваючи суспільні, соціальні потреби цього суспільства. Тобто це не було якесь абстрактне Євангеліє, але дуже конкретне, живе, звернене до життєвих потреб тих людей, до яких він звертався. Ось тому я думаю, що він справді може бути поставлений у ряд з тими отцями, які скликали, проводили II Ватиканський Собор, а відтак автентично інтерпретували його рішення.

– З обранням нового Папи чи можемо сподіватися, очі-

кувати на аргентинську модель служіння українським іммігрантам у статусі єпархії також для Італії?

– Аргентина – це країна іммігрантів. Тому там специфіка церковного буття трохи відрізняється від Європи, де є в більшості національні країни.

В Аргентині архієпископ Хорхе Маріо Берґольйо був ординарієм для східних католиків, які не мали своєї структури, – це по-перше. По-друге, архієпископ Буенос-Айреса був зверхником для інших східних єпархій, які були на його території. Тому наша українська єпархія Святої Покрови є суфраганною до архієпископа Буенос-Айреса. Таким чином, для мене він був першим безпосереднім зверхником у локальному єпископаті.

Отож, він дуже добре розуміє, що означає душпастирство для іммігрантів, і він знає, як створювати для них структури. Справді, ми сьогодні дуже хочемо, щоби в Італії, зокрема, був іменованний ординарій для східних католиків. Про це вже дуже давно дискутують. І завжди цей ординарій є зав'язкою для майбутньої структури. Скажімо, в Аргентині так було, що архієпископ Буенос-Айреса після II Ватиканського Собору отримав завдання бути ординарієм для східних католиків, а пізніше хтось із українських священників, а потім і єпископів був його помічником для певної конкретної Церкви свого права. Таким чином розвинулася наша єпархія в Аргентині. Отож, справді я думаю, що коли ми будемо продовжувати перемовини з Апостольською Столицею

про створення необхідних структур для душпастирської опіки іммігрантів в Італії та Іспанії, то новообраний Папа буде чітко розуміти, про що ми говоримо і чому ми сьогодні маємо таку потребу.

– Колишній архієпископ Буенос-Айреса також відомий як захисник життя і сім'ї...

– Йдеться про так звані псевдодемократичні цінності, які сьогодні насаджуються і в Європі, і в Україні. Я був учасником тих церковних дискусій, коли Аргентинська Церква гостро маніфестувала проти узаконення одностатевих шлюбів, і тут з нами були солідарні представники всіх релігій: і євреї, і мусульмани. І очевидно, що голова Єпископської конференції брав на себе основний удар

від тих, хто намагався голос Церкви дискредитувати. І справді кардинал Берґольйо дуже лагідно захищав гідність людини. Бо дуже часто кажуть, що коли хто дуже виступає проти псевдодемократичних цінностей, той є нетолерантний і його часто звинувачують у дискримінації. А він якраз виходив із захисту гідності людини: чоловіка і жінки, захисту життя і захисту гідності сім'ї. І на основі тих євангельських істин намагався пояснити суспільству позицію Церкви в цьому питанні.

– Чи мав Блаженніший Святослав нагоду познайомитися з Папою Франциском як із богословом?

– Було кілька таких дуже цікавих нагод і це завжди було в контексті засідань Аргентинської єпископської конференції, коли ми об-

говорювали певні питання. Наприклад, всім нам є пам'ятний рік, присвячений священникам, який проголосив Папа Венедикт XVI. Ось тоді готувалися певні відозви, певні душпастирські програми для того, щоби єпископи правильно опікувалися своїми священниками. І хочу сказати, що кардинал Берґольйо дуже мало говорив, а коли говорив, то говорив дуже влучно, так що ті фрази відразу входили в склад того тексту. Я пригадую його проповідь, коли Аргентинська Церква святкувала 200-ліття проголошення незалежності Аргентини. Він тоді на проповіді, яка мала бути магістральною проповіддю, бо це ж – ювілей Церкви і держави, сказав шість речень, але цього вистачило.

Учора мене вразили такі дві обставини, два жести, які він зробив. Мені би хотілося їх прокоментувати, бо так відчуваю, що вони пройшли повз увагу. Перший жест, який він вчинив, це схилив голову перед людьми, і перед тим, ніж їх благословити, попросив благословення від людей. Це, можливо, жест, який для європейської культури не завжди є зрозумілим, але він є складовою релігійної культури Латинської Америки. Тобто, коли люди хочуть глибоко молитися за свого священника чи єпископа, вони моляться молитвою благословення. Це є жест, який відповідає тому, що в нашому обряді ми висловлюємо, коли співаємо «Аксіос». Це є момент, коли люди в ранній Церкві публічно виявляли своє прийняття того вибору, який зробили кардинали.

Другий момент – це момент мовчанки. Думаю, що це був один із найзворушливіших періодів учорашньої події, коли більш як 150 тисяч людей на площі водночас замовкли і молилися за новообраного Папу. Це теж показує той глибокий духовний зв'язок, який він має. Хтось поррахував, що під час його зустрічі «Urbi et Orbi» більша частина часу була присвячена молитві, а слів було дуже мало. Але сказано було дуже багато. Ось це і є вся особистість нового Папи.

Глава УГКЦ також прокоментував вибір імені нового Святішого Отця:

– Хтось сказав, що той Папа, який скасував чин єзуїтів, був францисканцем, а тепер перший Папа-єзуїт взяв собі ім'я Франциск.

Ще одна риса, про яку ми не згадали, це особлива увага до бідних. Це теж є риса Церкви в Латинській Америці. Це є певний вибір Церкви на користь бідних, бо в багатьох країнах Латинської Америки тільки Церква є їхнім голосом або справжнім голосом. Дуже часто на темі бідності спекулюють різні політики. Пригадую, як ми, як Аргентинська єпископська конференція, приймали окремий документ щодо нових форм бідності в Аргентині, а відтак – що Церква повинна для цих людей зробити. І кардинал Берґольйо був дуже цікавим у цій дискусії. Говорячи, що часом та особа, яку ми вважаємо бідною, може бути для нас духовним скарбом, і тоді наше служіння їй є не якоюсь філантропією, а це є моральний обов'язок, який нас збагачує. Отож, та особлива увага до бідних людей у його особі є уособленням вибору, який Церква в цьому світі зробила. Думаю, що щось подібного дуже потрібне багатьом країнам для того, щоби очиститися, про яке ви говорите, сталося в багатьох суспільних контекстах.

Думаю, ми мусимо почекати на його пояснення, чому він обрав собі ім'я Франциск, але я хочу пригадати вам той сон Папи, який бачив Церкву, яка падає, і бачив жебрака, який приходить, щоби своїм плечем цю Церкву підтримати. І цей Папа впізнав у тому жебраку Франциска з Асичу, який прийшов до нього, – саме того, кого Йому Господь Бог відкрив у сні. Може, це той самий Франциск, якого сьогодні посилає Господь Бог Церкві та світові.

Правила посту

в Українській Греко-Католицькій Церкві

Як постимо

Піст у практиці Церкви існує від самих початків, але з бігом часу кожна із конфесій встановила свою практику посту. Слід, однак, пам'ятати, що основна мета посту – духовна, тобто насамперед потрібно постити від гріха, злих схильностей. У дні посту необхідно стримуватись від лихих дів, думок, слів; зберігати погідність духу, внутрішній мир та спокій. Стримування від гріха набагато важливіше від стримування від їжі, хоча це також необхідно та допомагає поборювати гріх, вправляти в духовному зрості, духовному житті. Нам же потрібно пам'ятати та виконувати і одне, і друге.

Оскільки протягом двох останніх десятиліть Синод Єпископів УГКЦ не розглядав питання правил посту в докладний спосіб, а лише обмежився підтвердженням попередніх правил, які мають загальний характер, то на сьогоднішній день ці правила залишаються, знову ж таки, складними для однозначного визначення. Передовсім у питаннях, як повинен вірний постити в «середині» окремих періодів постів (декілька тижневих).

Єрархія УГКЦ у 1966 році, приймаючи, а патріарх Йосиф, проголосивши, постанови про піст, внесла певні корективи у посну традицію нашої Церкви. На початку свого «Послання» та проголошення цих постанов, тодішній глава УГКЦ подає точну практику постів у нашій традиції. Згодом подає зміни, які вносяться у неї. З огляду на це, не слід вважати, що попередні практики повністю скасовані, а введені нові. Ці нові (з 1966 року) постанови слід віднести до попередніх, змінюючи в них те, що змінила єрархія УГКЦ. Зокрема, якщо йдеться про довготривалі пости, то зміни стосувались лише перших днів та першого і останнього тижнів. Усе інше в цих періодах слід залишити так, як було (із певними модифікаціями стосовно молитов за споживання м'ясних страв). На це вказує і той факт, що патріарх Йосиф на початку свого документу чітко вказує та описує докладну практику посту в попередніх століттях та роках. Зокрема, спірним та неоднозначним залишається питання першого і останнього тижнів Великого Посту. В постановях 1966 року чітко вказана зміна: (тільки) перший і останній день – без молочних та м'ясних продуктів. Натомість попередня, давня практика наказувала утримуватись від споживання згаданих продуктів увесь перший та останній тиждень. Однак, ідучи в

чітко зазначеному і рішучому напрямку змін, які відзначила та ввела єрархія УГКЦ в 1966 році, слід прийняти практику, записану у постановях 1966 року, тобто **в першому та останньому тижні Велико-го посту лише перший день посту та Страсна П'ятниця – суворий піст.**

Тому, якщо співставити рішення та постанови греко-

вольнятися дворазовою їжею до ситості, з додатковими скромними покріпленнями...». Хоча постанова з 1966 року дозволяла лише на одnorазову їжу до ситості. Однак, оскільки Синод Єпископів УГКЦ в 2008 році вказав на підтвердження постанов 1966 року, тому слід практикувати так, як подано у цій (1966 року) постанові.

католицької єрархії впродовж останніх декількох століть та пристосувати їх до останніх правил 1966 року, то актуально зобов'язуюча практика посту в УГКЦ виглядатиме наступним чином:

В усі п'ятниці року зобов'язує піст від споживання продуктів та страв із м'ясом (окрім загальниць).

Пилипівка (з 28 листопада по 6 січня): стримуватися від вживання продуктів та страв із м'ясом (тільки). А саме: у перший та останній день, а також у всі понеділки, середі і п'ятниці цього посту. В інші дні дозволено вживати усі види продуктів та страв. Винятком є Новий рік (31 грудня – 1 січня), коли, згідно із «Розпорядженням Єпископів УГКЦ», дозволяється вживати усі види продуктів і страв та взагалі не зобов'язують правила посного дня (танці, святкування тощо).

В навечір'я Різдва зобов'язує порядок посту, як і у навечір'я Богоявління.

Навечір'я Богоявління (18 січня): стримуватися від вживання тільки продуктів та страв із м'ясом. Проте слід взагалі зменшити кількість вживання їжі, тобто протягом дня їсти менше, ніж зазвичай. У підтвердженнях приписів стосовно посту глава УГКЦ М.І.Любачівський дав наступне пояснення цього: «...вдо-

Великий піст (кожного року в інший період, потрібно дивитись церковний календар): **в перший день посту і у Страсну П'ятницю – суворий піст**, тобто слід стримуватися від вживання продуктів і страв, які містять м'ясо, мають молочну основу, а також яєць. В інших тижнях посту в понеділки, середі та п'ятниці слід стриматися від продуктів і страв, що містять м'ясо; подібно, як і у **Страсну суботу**. В інші дні (вівторок, четвер, суботу, неділю) дозволено усі види продуктів та страв. Заохочується (не має чіткого зобов'язання), щоб у перший та останній тижні посту взагалі (у всі дні, окрім неділі) утримуватися від споживання продуктів та страв, які містять м'ясо, а у середу та п'ятницю – також страв із молокопродуктів.

Петрівка (кожного року в інший період, потрібно дивитись церковний календар): стримуватися від вживання тільки продуктів та страв із м'ясом, а саме – у перший та останній день, а також у всі понеділки, середі і п'ятниці посту. В інші дні дозволено вживати усі види продуктів та страв.

Успенський (від 14 до 27 серпня): стримуватися від вживання тільки продуктів та страв із м'ясом. А саме: у перший та останній день, а

також у всі понеділки, середі і п'ятниці посту; в інші дні дозволено вживати усі види продуктів та страв. Винятком є лише День Незалежності (24 серпня), коли, згідно із «Розпорядженням Єпископів УГКЦ», дозволяється вживати усі види продуктів та страв і взагалі не зобов'язують правила посного дня (танці, святкування тощо)

Усікновення голови св. Івана Христителю (11 вересня): стримуватися від вживання тільки продуктів та страв із м'ясом. Водночас зменшити кількість вживання їжі, тобто протягом дня їсти менше, ніж зазвичай.

Воздвиження Чесного Хреста Господнього (27 вересня): стримуватися від вживання тільки продуктів та страв із м'ясом. Водночас зменшити кількість вживання їжі, тобто протягом дня їсти менше, ніж зазвичай.

Постити зобов'язані вірні УГКЦ віком від 14 років і до дня 60-річчя. В посні дні зобов'язує також утримання від участі в гучних забавах, танцях та подібних заходах. Звільняються від будь-якого посту особи: хворі; тим, кому потрібно повноцінне харчування; особи після операції; матері в часі вагітності, пологів та аж до закінчення годування грудьми; подорожуючі; ті, що важко працюють; харчуються в громадських їдальнях чи в гостях і не мають змоги вибору їжі; учні та студенти в період підготовки та здачі екзаменів чи сесії (коли організм потребує повноцінного харчування).

Немає обов'язку постити (загальниця), якщо у поспий день випаде свято, що вшановує Господа чи Богородицю (але не святого). В окремих випадках звільняти від обов'язку постити може місцевий єрарх (єпархіальний єпископ, протосинкел, синкел), парох, або сповідник – на підставі поданої прохачем причини.

Подана тут практика встановлена Єпископами УГКЦ тільки як мінімум, який

зобов'язує вірних. Заохочується до практики давніх способів посту, суворіших, ніж ці. Хоча при доборі особливо суворого постування необхідно порадитися зі священником, щоб підійти до цього питання розумно та без шкоди для фізичного і духовного здоров'я.

Не порушує посту приготування їжі на основі смальцю, тваринного жиру в цілому. Скажімо, коли готуємо їжу: смажимо, заправляємо, додаємо. Також не порушує посту споживання їжі, яка готувалась із додаванням м'яса: коли в борщі чи супі (іншій страві) знаходиться м'ясо (при умові споживання лише самої страви, без м'яса, що у ній).

Що стосується слухання музики чи розважальних програм, то слід із виваження ставитися до цього виду речей. Загально беручи заборону справляння та участі у гучних забавах (танцях) містить у собі і заборону гучного слухання музики тощо. Звідси слідує, що заборонено лише гучно її слухати, тому можна слухати її у навушниках, потику в кімнаті (не гучно). Проте слід зважати, щоб музика не звучала постійно, оскільки у Піст слід обмежити себе і у цій приємності. Також потрібно пам'ятати, що музика в цьому випадку (та й взагалі в цілому) повинна нести гармонію, позитив, бути будуючою, корисною.

Ця публікація не має офіційного характеру, не може сприйматися, як документ тощо. Вона становить виключно опрацювання офіційних документів УГКЦ та висвітлює позицію розуміння постанов про піст автором публікації. У своїй основі подані правила повністю відповідають актуально зобов'язуючим постановам єрархії УГКЦ. Застереження, як уже було зазначено, можуть лише викликати правила, подані для першого та останнього тижнів Великого Посту.

ugcc-bg.org.ua

Багатство Церкви

О. Зіновій Курилець: «Міцна сім'я – міцна держава»

У наш час дедалі частіше засоби масової інформації повідомляють про так звану кризу сім'ї. Здебільшого проблеми виникають у молодих родинах, де щойно з'явилися маленькі діти. Тягар відповідальності, що лягає на плечі молодих батьків, перенести не всім під силу. Тому, відповідно, збільшується цифра розлучень. Прикро, що наша держава є одним із лідерів за рівнем розлучуваності в Європі. Церква, зі свого боку, пояснює цей факт відсутністю у таких сім'ях християнських цінностей. Проте священники не відгороджують себе від проблеми, а, навпаки, всіма можливими методами намагаються запобігти цій критичній ситуації.

Про те, як створити здорову і щасливу сім'ю, про кризові періоди у житті подружніх пар і виховання дітей – наша розмова з греко-католицьким священником Зіновієм Курильцем, автором книжки «Порадник християнської родини», яка побачила світ наприкінці минулого року.

– Я вже понад 20 років є священником, – розповідає отець Зіновій. – Впродовж цього часу мені часто доводилося готувати наречених до шлюбу. Я переконався, що така підготовка молодих людей, враховуючи сучасну кризу сім'ї, є необхідною. Тому я вирішив поділитися досвідом, накопиченим впродовж 20-річної діяльності на священничій ниві. Я намагався коротко і стисло подати матеріал, аби ця книжечка була для читача зрозумілою і необтяжливою.

– Яку роль перед вінчанням відіграють передшлюбні науки?

– Передшлюбні науки – це радше екзамен з деякими порадами. Бо взагалі така наука має проводитися від раннього дитинства. Все починається із взірця – подружнього життя батьків, яке повинне будуватися на взаєморозумінні, любові і повазі

одне до одного. Цей приклад є надзвичайно важливим, адже є велика ймовірність того, що саме таким буде життя і їхніх дітей. Юнаки і юнки зобов'язані самі готуватися до майбутнього одруження і прислухатися до того, що їм пропонують Церква, навчальні установи, релігійні організації. Якщо ж люди не живуть за правдами віри Христової, то їх дуже важко підготувати до такого відповідального кроку в житті, як вінчання. Адже хіба може змінитися людина з викривленим уявленням про життя в сім'ї за 5-10 розмов зі священником? Звісно, може. Але це буде дуже нелегким завданням як для священника, так і для самих наречених.

На жаль, статистика демонструє сумну картину: в сучасному суспільстві майже половина молодих пар розлучається. Цьому явищу передують ряд причин. Серед них – п'янство, лінивість, безвідповідальне ставлення до обов'язків, порушення подружньої обітничі тощо. Тягар і відповідальність із народженням дітей ламають людей і, як результат, такі сім'ї розпадаються. Це трагедія для чоловіка, жінки, а особливо – для їхніх неповнолітніх дітей.

Для того, щоби таких трагедій було якомога менше, треба дуже відповідально віднестися до створення майбутньої родини, виховання дітей. Адже сім'я – це основа держави. Якщо сім'я буде здоровою і міцною, то і наше суспільство матиме можливість забезпечити собі щасливе майбутнє.

– Ви порушили доволі болючу тему розлучень. Україна та інші країни СНД – лідери за рівнем розлучуваності в Європі. Щорічно в нашій державі розривання шлюбу реєструють понад 120-130 тисяч пар. Чи можна, на Ваш погляд, якось запобігти такій сумній статистиці?

– Я мав змогу бу-

На фото: Велика і щаслива українська родина – Юрія та Наталі Ярошів. Вони одні з перших створили у Львові дитячий будинок сімейного типу. На нижній світлинці – їхні діти.

вати у статистичному управлінні Львова, де дізнався, що у нашій області розлучаються приблизно 50% подружніх пар. При цьому у містах реєструють значно більше розлучень, ніж у селах. Запитаєте, чому? У селах люди значно більше ходять до церкви, більше надають уваги Божим заповідям. Саме тому в селі формується більш міцна сім'я, ніж у місті, де існує безліч різноманітних спокус. Також, слідкуючи за статистичними даними, я простежив, що в Західній Україні люди розлучаються менше, ніж на сході нашої держави.

Запобігти такій статистиці вкрай важко.

Потрібно постійно проводити розмови з молоддю на теми сімейного життя. Такий діалог мусить відбуватися в цікавій і ненав'язливій формі. Саме над цим сьогодні і працює Церква. Якщо ми, священники, педагоги, батьки, будемо цього прагнути, то Бог нам дасть сил здолати всі труднощі. Недарма ж написано у Святому Письмі: «Просіть – і буде вам дано, шукайте – і знайдете, стукайте – і відчинять вам; бо кожен, хто просить – одержує, хто шукає – знаходить, а хто стукає – відчинять йому».

– Отче Зіновію, повернімося до теми виховання дітей. З якого

віку батькам потрібно цілеспрямовано виховувати своїх чад?

– Дітей потрібно виховувати відразу після їхнього народження. Батьки для них є ілюстрацією, зразком того, як потрібно поводитися. Дитина має надто добре розвинену здатність копіювання батьківської поведінки. Вона підсвідомо намагається розмовляти і виконувати все так, як її батько і мати. Тому спершу потрібно вдосконалюватися самим батькам. Вони змушені демонструвати перед своїм чадом зразкову поведінку, слідкувати за чистотою мови, сумлінно виконувати батьківські обов'язки. Коли дитина бачить щасливе життя своїх батьків, то й вона у майбутньому прикладе усіх зусиль для того, щоб і в неї була така ж родина. Батьки повинні дбати про здоров'я дітей, привчати їх до режиму, навчити боротися з труднощами.

Ще одна надзвичайно важлива місія батьків – формувати християнську свідомість своєї дитини. Вони мусять на власному прикладі привчати дитину молитися перед сном і вранці, щонеділі і в свята відвідувати храм. Дехто вважає, що ці знання дітям можуть прищепити в школі. Це – помилкове твердження. Батьки самі повинні докладати для цього максимальних зусиль. Хтось із педагогів сказав, що один батько може замінити сотню вчителів. Я цілком погоджуюся з цими словами.

– Часто чуємо від батьків, що найважче впоратися з дитиною у так звані кризові періоди, коли дитина є показово неслухняною. Як діяти батькам у таких ситуаціях?

– Впоратися з дитиною у такі періоди, напевно, дуже важко. У таких випадках я б радив батькам спілкуватися з фахівцями: священниками, педагогами або ж психологами. Адже кожна критична ситуація потребує індивідуального

підходу. Також варто, на мій погляд, перечитувати спеціалізовану літературу. У такі періоди до дитини обов'язково потрібно ставитися з повагою. Коли син чи донька відчують, що батьки бажають їм лише добра, то вони не відштовхуватимуть батьківської уваги. З часом дитина зрозуміє, що їй набагато краще в оточенні любові і турботи батьків. Яскравим прикладом цього слугує притча про блудного сина, який зрозумів свою неправоту і повернувся до рідного дому. У жодному разі не можна тиснути на дитину. Батькам раджу набратися терпеливості і молитися за своїх дітей. Адже сила молитви – незбагненна.

– Отче Зіновію, на завершення дайте три найважливіші поради молодій християнській родині.

– Насамперед необхідно просити в Бога благословення. Є така українська приказка: йдеш в дорогу – помолися один раз, йдеш на війну – помолися три рази, одружуєшся – помолися сто разів. Це – моя перша порада. По-друге, будьте терпеливими і наполегливими. Сім'я, а особливо діти, потребують і матеріального добробуту, і хорошої освіти. Тому потрібно мати засоби для того, щоби забезпечити їм щасливе майбутнє.

Ну, і третя порада: будьте вимогливими і критичними до себе. Вдосконалюйтеся. Тоді ви будете прикладом для наслідування вашим дітям.

До слова, у своїй книжці я залишив кілька сторінок для читацьких нотаток. Якщо хтось запише там і свої поради (адже батьки мають свій унікальний досвід), то буду вельми вдячний.

Спілкувався Орест ДРИМАЛОВСЬКИЙ, студент 1 курсу факультету журналістики ЛНУ імені І.Франка

Складні питання

Чому потрібно святкувати Пасху разом?

Кожен рік дарує нам Великий піст, Страсний тиждень, а потім і найбільше християнське свято Пасхи. Ми святкуємо його у неділю, однак нема чітко визначеної нерухомої дати. До того ж, часто східні та західні християни святкують у різні дні. Чому ж так відбувається?

Вже у перші століття християни, розкидані по всій Римській імперії, живучи в різних культурних середовищах, святкували спомин Господньої смерті й воскресіння (Святу Пасху) в різні дні. У II столітті були деякі Церкви, які святкували Пасху разом з юдеями, незважаючи на те, припадав цей день на неділю чи ні (оскільки Христос історично помер, за синоптичними Євангеліями, на другий день Песаху, або, згідно з Євангелієм від Івана, у сам день Песаху). Деякі святкували Великдень наступної неділі після Песаху. Вчені нарахували чотири методи обчислення дати Пасхи, які використовували християни у IV столітті.

I Вселенський Собор у Нікеї в 325 році вперше вирішив це питання, запропонувавши всім християнам святкувати Великдень у першу неділю після повного місяця після весняного рівнодення. Цей метод обчислення дати Пасхи прийняли усі Церкви.

Коли з'явилися розбіжності? Вперше це сталося у XVI столітті, після астрономічної реформи Папи Григорія III, за якого ввели так званий григоріанський календар літочислення, оскільки юліанський календар на той час мав серйозні розходження з астрономічними підрахунками. Реформа календаря не була прийнята на Сході, а тому, відповідно, почали з'являтися розбіжності у датах святкування Великодня. Отже, відмінності у підрахунках святкування Пасхи належать до різниці в календарях та місячних таблицях, а не до догматично-богословської сфери.

Питання щодо уніфікації дати Пасхи знову постало у XX столітті, разом із розвитком екуменічного руху. За нерухомих дат Пасхи виступили спочатку світські структури – парламент Великої Британії та Ліга націй. Римо-Католицька й протестантські Церкви були готові підтримати одну дату Пасхи, яка би припадала на неділю після другої суботи квітня за умови, якщо всі Церкви це підтримають. Православна сторона після наради у Шамбезі (Швейцарія) виступила за збереження правил Нікейського Собору, а, отже, за рухомих дат Пасхи. Цю ініціативу пізніше підтримали усі Церкви, які зібралися на нараді в місті Алепо (Сирія) в 1997 році.

Причин святкувати Пасху у першу неділю після весняного рівнодення та після весняної повні, а, отже, для рухомих дат Пасхи, є кілька. Насамперед, це рішення є в дусі I Вселенського Собору в Нікеї, який уперше на довгі роки об'єднав усіх християн довкола цього питання. Постанови Собору в Нікеї закорінені у Святому Письмі та церковній Традиції. Вони підтверджують внутрішній зв'язок між Пасхою єврейською (Вих. 12, 18, Лев. 23, 5, Чис. 28, 16, Втор. 16, 1-2) та Пасхою християнською (I Кор. 5, 7). Собор, як зазначає рекомендація з Алепо, відкинув принцип залежності дня святкування від сучасного єврейського підрахунку лише з тієї причини, що метод підрахунку змінився і став неточним, а не тому, що вважав цей зв'язок неважливим.

Крім того, рішення Нікейського Собору щодо обчислення дати Великодня, яке базується на циклах сонця та місяця, відображає космічний вимір Пасхи повніше, ніж система фіксованої дати.

Принцип, який може задовільнити усіх, коли шукаємо спільного підрахунку дати, – це постанови першого Вселенського Собору у Нікеї, рішення

Продовження у колонці на 13 сторінці

Гріхи, про які мовчимо

Читаючи і роздумуючи над Святим Письмом, ми стаємо свідками і водночас учасниками величної історії спасіння людства: на початку Бог творить небо і землю, відділяє води від суші, день від ночі, наповнює землю рослинним і тваринним світом і, врешті, творить людину на Свій образ. Безперечно, людина є найбільшим і найвищим творінням Божим. Лише людина має розум і свободну волю. Все це демонструє незбагненну велич і любов Божу. Однак знаємо, що Адам і Єва, піддавшись омані, відкинули Божу волю і втратили цей дар свободи. Таку відмову в послуху Богові християнська традиція називає гріхом. Згрішивши, людина потрапляє в неприродний для неї стан віддаленості від Бога (див. Катехизм «Христос – наша пасха»).

Та, попри це, бачимо, що Бог не відвернувся від людини, а навпаки, впродовж віків робить усе, щоб вона покалася і навернулася. Бог дає людині шанс повернути втрачене. Він промовляє до людини через пророків, підтримує людину на правдивій дорозі різними дороговказами, серед яких – і десять Заповідей Божих, а врешті посилає у світ свого Єдинородного Сина, який своєю смертю і воскресінням відкупив нас від законної кари і дарував нам життя вічне. Тому, цінуючи цей великий дар відкуплення і спасіння, людина повинна усіма можливими методами остерігатися гріха і чинити богоугодні діла.

У східній церковній традиції, до якої належимо і ми, розвинене вчення про вісім головних гріхів. Цікаво, що до цього переліку, крім обжерливості, розпусти, грошлюбства, гордості, заздрості, гніву і марнославства, належать також смуток і нудьга (гр. акедія). І якщо з першими пунктами все менш-більш зрозуміло, то чому смуток і нудьга потрапили до переліку головних гріхів, це питання змушує нас замислитись.

Гріх нудьги небезпечний тим, що ми недооцінюємо його руйнівної сили. Нудьга позбавляє людину надії, гасить насагу до духовного розвитку і призводить до психічного та фізичного виснаження людини. Відтак людина піддається лінивству, стає знеохоченою та нездатною до духовної боротьби. Нудьга і смуток – це вияв невдячності Богові за дар життя.

Як у притчі про бенкет (див. Мт. 22, 2-14), коли запрошені знайшли безліч причин, щоб не прийти на гостину, так подібно і людина через гріх нудьги не приймає запрошення Бога жити у найглибшому розумінні цього слова. Ми покликані до Життя, а не банального існування. Життя – це щось суттєво більше, ніж проміжок часу від нашого фізичного народження до смерті.

Інколи складається враження, що нудьга – це наш мало не «національний» гріх. Пасивність та інертність пронизують наше суспільство. Усі ми хочемо кращого і щасливого життя, але нам «нудно», якщо так можна сказати, його досягнути. Людина, яка нарікає на свою долю і чекає, що вона якимось чином з часом сама зміниться, подібна до того слуги, якому пан дав один талант, і він закопав його у землю, бо боявся загубити. Це величезна небезпека, коли ми не цінимо того, що маємо. Потрібно вміти прийняти дар життя.

Прийняти обставини і час, у який живемо, і зрозу-

Нудьга – ОДИН ІЗ ГОЛОВНИХ ГРІХІВ

міти, що в Бога немає помилок чи випадковостей. Пам'ятаймо знамениті слова: хто має – тому дасться, а хто не має – заберуть і те, що має. Ми грубо помиляємося, якщо вважаємо, що Бог нам надто мало дає. Питання радше в тому, чи вміємо і можемо ми прийняти Божий дар, і чи, бува, не захопуємо його в землю?

Наше життя – це наша історія спасіння. І легко зараз осуджувати Адама і Єву за їхній гріх. Бог дав їм життя, поселив у раю, а їм цього виявилось замало... Але чи не повторюємо ми зараз гріх Адама і Єви, коли не приймаємо дару, який Бог нам дає, а шукаємо чогось іншого? Подібно, як Адам з Євою спокусились на пропозицію змія, так і ми прислухаємось до оманливих пропозицій світу. Парадоксально, але ми наче краще від Бога знаємо, що нам потрібно у житті... Тим самим ми продовжуємо цей гріх недовіри до Бога у нашому житті.

Людина бачить те, що вона хоче побачити. Надзвичайно важливо бачити світ очима добра, любові і миру. Якщо небо захмарене, то це не означає, що сонця немає, – ми його просто не бачимо.

Нудьга – це коли людина не прагне чогось вищого, не стремить до Ідеалу. Проблема нас, християн, полягає в тому, що ми не намагаємося жити по-християнськи. Ми віримо в Бога, але не віримо, що Він може змінити наше життя... Тоді виникає запитання: у якого Бога ми віримо?

Унікальність ситуації в тому, що Господь подбав про те, щоб ми мали усе, щоб бути щасливими. Він дав нам вичерпну інструкцію благополуччя і щасливої долі, але ми цим не користуємося. Даймо ширшу відповідь на питання, скільки часу на день ми, ХРИСТІЯНИ, приділяємо на читання Святого Письма? Для людини молитва і пізнання Бога мають бути настільки важливими, що жодні інші земні справи не можуть із цим зрівнятися. Вони дають людині духовну поживу, яка не менш важлива для життя, як і фізична пожива.

У посланні апостола Якова читаємо, що переступ навіть найменшої заповіді є порушенням усього закону Божого. Гріх вводить людину у замкнене коло: один гріх породжує інший. А найгірше, коли людина перестає з цим боротися. Бо коли ми приймаємо гріх – ми відвертаємося від Бога, адже «не можна двом панам служити». А без Бога людина не може бути щаслива, не може жити повноцінним життям.

Тож пам'ятаймо, що наше життя є великим і прекрасним Божим даром. Цінуймо те, що ми маємо. Бадьорімося і не піддаваймося смутку та нудьзі.

Диякон Володимир ЧАБАН

Божественна Літургія у житті мирянина

Бог також дав людині і волю у її поведінці (вчинках), а якою буде ця поведінка, залежить від того, що є в душі людини – духовні цінності, отримані від Бога, чи антицінності – від диявола. Якщо вчинки людини відповідають тим духовним цінностям, що отримані від Бога, то вони приємні Йому і називаються плодами Святого Духа (називаються вони так тому, що є наслідком дії Святого Духа у людині).

Бог очікує від нас цих плодів, адже вони є призначенням християнського життя людини на землі. Якщо ж ми не приносимо таких плодів, тоді ми не виправдовуємо нашого призначення на землі, визначеного Господом, а «Всяке дерево, що не дає плоду доброго, зрубають і у вогонь кидають» (Мт. 7, 19). Ось чому потрібно дбати про чистоту та міць своєї душі! Пам'ятаймо, що лукавий дуже обережно та поступово заволодіває душею людини, яка цього навіть не відчуває, а отже, і не чинить опору.

Тобто, щоб приносити благоприємні Господу Богу плоди Святого Духа, людині потрібно мати чисту та міцну душу, а це досягається тільки через систематичне спілкування з Богом – молитву. Під час молитви Бог очищає душу людини від скверни та надає їй необхідних духовних сил, щоб протистояти спокусам лукавого.

Однак молитва – це не просто красномовні слова із зверненням до Бога. У розмові з Богом важлива не кількість сказаних слів, не їх вишуканість, мелодійність чи логічність, а щирість та відкритість нашого серця, що залежить від багатьох чинників. Найважливішими з них, крім великого власного бажання спілкуватися з Богом, є місце молитви та навколишня обстановка під час її виконання. І найкращим таким місцем є храм Божий під час спільної молитви до Бога – Служби Божої (Божественної Літургії).

Річ у тому, що храм Божий – це не тільки будинок молитви, а й святе місце – місце особливої присутності Господа згідно з його обіцянкою: «Бо, де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед них» (Мт. 18, 20). Завдяки живій присутності Господа Бога у храмі на людину під час молитви сходять Благодать Божа – особлива духовна сила, що духовно оновлює людину, зміцнює віру та підносить її думки до Бога, що, в свою чергу, допомагає протистояти життєвим труднощам та спокусам лукавого. Коли Дух Святий торкається нашого серця, Благодать Божа наповнює нас

і просвітлює розум та серце, тоді душа прагне славити Бога, а серце наповнюється любов'ю до Нього та ближніх.

Завдяки особливому оздобленню храму, його склепіння та лики святих стіною своєї святості відгороджують нас від усього земного та буденного, а священнослужителі разом з вірянами у храмі велично та хором підносять свої молитви до Бога. І в такій обстановці незалежно від людської волі забувається усе земне, розум людини наповнюється високими думками та почуттями, духовною радістю, а також зі смутком у серці пригадуються скоєні гріхи.

Крім цього, під час спільної молитви в храмі:

- пригадується Тайна Вечеря, на якій Ісус Христос встановив таїнство Євхаристії та заповів робити це на Його спомин, а також остання кровна Жертва Богові, яку здійснив Христос після Тайної Вечері – віддав на Голгофі Своє земне життя для примирення нас з Богом;

- звершується таїнство Євхаристії – хліб і вино, що були приготувані під час Проскомидії (проскомидійні Дари), перемінюються за суттю у Тіло і Кров Христові – Святі Дари, якими причащаються священнослужителі та віряни у храмі для єднання зі Спасителем. Переміна за суттю (надалі – переміна) проскомидійних Дарів – це зміна їх сутності (тут не «перетворення» – зміна форми та фізичних властивостей, а саме зміна суті). Таким чином Ісус Христос жертвує нам Своє Тіло і Кров під видом хліба та вина, і ми, віряни у храмі, безпосередньо приймаємо від Нього цю жертву – Святі Дари, і вони є нашим найціннішим скарбом;

- підносяться (приносяться) Богові в жертву Святі Дари – найцінніший скарб, який має людство. І це дуже важливо, адже на знак поваги, поклоніння та любові до Бога, розкаяння за скоєні гріхи та вдячності за одержані від Нього ласки кожна людина повинна приносити Богові в жертву щось найцінніше, чим вона володіє, до того ж, що більші любов до Бога та важкість гріха перед Ним, то більшою по-

винна бути і жертва. А що найцінніше для людини? Життя! Отже, людина думала, що саме життя вона повинна приносити Богові у жертву. Однак Бог не бажає людської смерті, він бажає, щоб людина жила, любила та прославляла Його. Саме тому Бог через Авраама, який був готовий принести в жертву Богові свого єдиного сина, запропонував людству приносити в жертву іншу форму життя – тваринну, і люди жертвували Богові звірів

(так на згадку про визволення з єгипетської неволі Бог наказав євреям щорічно приносити в жертву пасхальне ягня). Ісус Христос поклав кінець і цій кривавій жертві та зробив одну Вічну Жертву – віддав Своє Життя в жертву за нас усіх. Саме тому тепер ми в жертву Богові приносимо Святі Дари, отримані від Ісуса Христа під час таїнства Євхаристії – адже більш ціннішого у нас нічого нема.

Ще більше Божої благодаті отримують ті, хто під час Служби Божої причащається Святими Дарами для єднання з Ісусом Христом та як поживу для своєї душі. У часи Старого Завіту під час жертвоприношень Богові народ споживав частину жертвених дарів як символ єднання з Богом. Ісус Христос хотів, щоб і Його жертву могли споживати люди, і саме тому, під час Тайної Вечері, перемінивши хліб у Своє Тіло, а вино – у Свою Кров, дав їх спожити апостолам. Через своє Втілення, ставши Боголюдиною, Христос поєднався з усім людством, а через Святе Причастя єднається з кожною людиною зокрема, адже Він сказав: «Хто їсть Мою Плоть і п'є Мою Кров, той в Мені перебуває, і Я в ньому» (Ін. 6, 56). Саме тому Церква підкреслює потребу причащатися якнайчастіше, але не рідше одного разу в рік – під час Великого посту. Це мінімальна вимога, і вона не завжди достатня для того, щоб вберегти людину від втрати її духовних сил.

Однак, щоб відчути всю благодатну дію Божественної Літургії, необхідно активно брати в ній участь. Це можливо тільки за умови, що ми усвідомлюємо суть цієї спільної молитви, знаємо зміст молитов та ектеній, псалмів, антифонів, тропарів та кондаків, з яких вона складається, а також зміст виголосів священника та його дій під час Божественної Літургії, та свою роль у процесі її звершення.

Далі – у наступних числах газети «Мета».

Богдан КУДЕРЕВКО

(Продовження, початок на 12 стор.)

якого залишаються актуальними і сьогодні. Про це зазначають майже усі Церкви, які зібралися на нараді в Алепо.

В Україні семінар з ініціативи Інституту екуменічних студій Українського католицького університету на підтримку вищезгаданої ініціативи відбувся декілька років тому. Зокрема, на цьому семінарі представники Католицької, Православної та протестантських Церков погодилися, що алепські рекомендації (збереження норм I Вселенського Собору в Нікеї, підрахунок астрономічної дати найбільш точним науковим способом та використання як основи для підрахунків Єрусалимського меридіану) є найприйнятнішими для усіх християнських Церков як Сходу, так і Заходу. Вони переконані, що застосування рекомендацій для встановлення спільного святкування світлого празника Воскресіння Христового стало б чудовим свідченням дієвості Святого Духа у світі та спільним християнським свідченням Євангелія світові.

У заключному комюніке семінару про спільну дату Пасхи зазначається, що головна проблема лежить не у підрахунках, а в комплексному ставленні та у відсутності довіри між різними християнськими деномінаціями у зв'язку з тривалими поділами. Це є однією з найважливіших причин, чому так важко прийняти пропозицію, котра відрізняється від тієї, що існує тепер. Консенсус є, однак потрібно мати відкрите серце, аби зробити наступні кроки для його реалізації.

Необхідно також розглянути одну з рекомендацій, яка пов'язана з обчисленням дати християнської Пасхи, про яку говорить Нікейський Собор: щоб не святкувати разом з євреями. Її часто хибно трактують, коли кажуть, що християнська Пасха не може святкуватися разом з єврейською.

Північноамериканська православно-католицька нарада, яка зібралася у Вашингтоні (США), чітко дає відповідь на це запитання, зазначаючи, що Алепська заява точно представляє історичні обставини, пов'язані з питанням ставлення Нікейського Собору до відношення між християнською та єврейською Пасхами. Практику і надалі святкувати Пасху відповідно до старовинного юліанського календаря часто захищали деякі східні християни, посилаючись на рішення, яке асоціювалося із цим Собором і забороняло Церквам святкувати Великдень «з євреями». Як довели науковці з обох традицій, ця заборона була спрямована проти підрахунку дати Пасхи, який би залежав від сучасного єврейського обчислення, однак не проти того, щоби дати двох свят – християнського та єврейського – збіглися. Фактично, збіг єврейської та християнської Пасхи відбувався час від часу аж до VIII століття. Лише пізніше, коли щораз більше «відставання» юліанського календаря робило будь-який збіг неможливим, заборону почали хибно тлумачити в значенні, що єврейська Пасха повинна обов'язково випереджувати християнську Пасху щороку. Отже, йдеться про те, що отці першого Собору не хотіли брати в основу підрахунку пасхалії неточний сучасний їм єврейський календар (за яким, у певні роки Пасха могла випадати двічі).

Для чого святкувати Пасху разом? На це питання повинен кожен відповісти собі сам. Христос закликає до єдності та любові, справа диявола – ділити й сіяти недовіру. Християни, як добрі учні Ісуса, покликані ставати свідками смерті й воскресіння свого Спасителя. Спільне і загальне свідчення християнської віри повинне проявлятися у спільному святкуванні Пасхи Господньої. Рішення наради в Алепо, на яке чекали ціле століття, може стати конкретним кроком на шляху до спільного святкування Великодня і тим самим продемонструвати світові бажання християн спільно свідчити живе слово Євангелії – «щоб усі були одно».

о. Роман ФІГАС, risu.org.ua

(Продовження теми у колонці на 15 сторінці)

ХРИСТІАНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАША ДРУЖНА РОДИНА»

Нехай Вам всім пощастить!

Ісказав Господь Бог:

Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього.

(Буття 2-18)

1) Всі читачі нашої Клубної сторінки знайомств, які зацікавилися оголошенням будь-кого із членів Клубу, але, які особисто не є членами християнського Клубу знайомств «Наша дружна родина» (КЗНДР), повинні знати те, що перед дзвінком вподобаній особі потрібно спочатку зателефонувати координатору КЗНДР і отримати інформацію стосовно умов діяльності даного Клубу знайомств;

2) Телефони, які відкрито подають наші члени Клубу знайомств в своїх оголошеннях, призначені тільки для спілкування членів Клубу поміж собою;

3) Стосовно всіх питань про діяльність КЗНДР, в тому числі і про умови членства в Клубі – запрошую звертатися до координатора КЗНДР при газеті «Мета» п. Олександра РОМАНЮКА за тел.: +3-(066)-657-51-40 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

4) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств при газеті «Мета» потрібно вложити:

а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО - 325365; код отримувача - 2195527115; р/р - 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

5) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський Клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Християнський Клуб знайомств (КЗНДР), координатору, редакція газети «Мета», площа св. Юра, 5, м. Львів Україна, 79000

Координатор КЗНДР
Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт (б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневажненням їх попереднього подружжя; б) вдівців та вдів;

2) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають

у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

3) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;

- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної листівки «Пам'ятка...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкета...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (це стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу знайомств проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неувважність надсилають кошти на інший рахунок;

- надсилають інформацію про себе листом на бланках не встановленої у Клубі форми і т.п. Будьте уважні!

Бажають познайомитися

ЧОЛОВІКИ:

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – щирий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, шира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см., лікар за професією, можливо: вдова, лікар, до 30 років із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – краєзнавство, історія, нумізMATика; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

43) група «Б»: МИХАЙЛЮ. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневажнення подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.

44) група «Н»: БОГДАН. Українець, греко-католик, 19.10.1975 р.н.; ріст – 161 см.; вага – 79 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, врівноважений; захоплення, інтереси: – флористика, подорожі, соціальна активність; (11) – взаєморозуміння; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, тимчасово не працюю; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львів-Винники; контакт. тел.: +3-(096)-476-63-28.

45) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, православного обряду, 03.12.1968 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – шатен; (7) – добрий; (8) – куріння, кидано; (10) – добрий, темпераментний; захоплення, інтереси: – англійська мова, наука, політика, комп'ютер; (11) – порядність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – перекладач; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-265-29-56.

46) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 30.01.1970 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 76 кг.; очі – карі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальний, добрий, працьовитий, порядний; захоплення, інтереси: – різноманітні, здоровий спосіб життя; (11) – приємної зовнішності, в/о; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер-технолог; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-285-49-64.

47) група «Н»: РОСТИСЛАВ. Українець, православного обряду, 08.11.1972 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 60 кг.; (7) – відмінний; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – відвідування історичних та релігійних місць; (11) – порядна, добра, спокійна; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – експедитор; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-187-24-47.

48) група «Н»: ОЛЕГ. Українець, греко-католик, 27.07.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 65 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – здоровий, є вада в ходьбі; (8) – не маю; (10) – врівноважений, щирий, порядний, оптиміст; захоплення, інтереси: – спорт, музика та інші; (11) – врівноважена, добра, порядна дівчина без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – взугтєвик, зараз не працюю; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(095)-500-87-05.

49) група «Н»: ЮРІЙ. Українець, греко-католик, 18.06.1973 р.н.; ріст – 180 см.; вага – 75 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, порядний, спокійний; захоплення, інтереси: – спорт, музика читання та інше; (11) – врівноважена, добра, порядна дівчина; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – електроосвітлювач; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-423-33-32.

50) група «Н»: ЯРОСЛАВ. Українець, греко-католик, 17.10.1970 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – паління; (10) – добрий, надійний, цілеспрямований; захоплення, інтереси: – домашня і громадська робота; (11) – добра, порядна, любляча; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – закрійник взуття; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Винники; контакт. тел.: +3-(067)-710-93-90.

ЖІНКИ:

62) група «Н»: ЯРОСЛАВА. Українка, християнка, 20.09.1960 р.н.; ріст – 167 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, доброзичлива; захоплення, інтереси: – любило куховарити, подо-

рожувати, читати; (11) – добрий, забезпечений житлом та матеріально, львів'янин; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працюю; (15) – матеріально забезпечена; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-395-58-48.

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелегентний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

65) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення, інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, поборність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійність, відповідальність, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – краєзнавство, подорожі, фото/відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-507-03-18.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелегентний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працьовита, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплення, інтереси: – спорт, музика, подорожі;

(11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працьовитий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВІТЛАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працелюбна, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр, читання, подорожі; (11) – працьовитий, надійний, щоби не пив і не курив; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працює продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Буський р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – працьовитість; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. незалежна, прожи-

ваю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

78) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – література, музика, подорожі, спілкування; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-613-65-17.

79) група «Б»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 23.04.1984 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, товариська, доброзичлива; захоплення, інтереси: – активний відпочинок, подорожі, рукоділля, читання книг; (11) – без шкідливих звичок, добрий, врівноважений; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – дітей не маю; професія: – HR-менеджер; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-49-28.

80) група «Н»: ЛЮБОВ. Українка, греко-католичка, 25.04.1968 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 54 кг.; очі – карі; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, добра, весела, романтична; захоплення, інтереси: – музика, подорожі, театр; (11) – надійний, добрий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – адміністратор (сфера обслуговування); (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Луцьк; контакт. тел.: +3-(098)-618-59-70; +3-(050)-968-68-14.

81) група «Б»: ОЛЕНА. Українка, греко-католичка, 21.03.1965 р.н.; ріст – 154 см.; вага – 45 кг.; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, вірна, терпляча; захоплення, інтереси: – спорт, музика, езотерика, подорожі; (11) – самостійний, з почуттям гумору; (12) – так; (13) – 10 років; (14) – вдова; (15) – син 11 років, захопл.: конструктори, книги, малювання; професія: – домогосподарка; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(063)-319-60-80.

Знати правду...

Складні питання

1025-ліття Хрищення України та річниця псевдособору 1946 року

(Продовження, початок у 92/3 числі «Мети» за березень 2013 р.)

Другий удар було нанесено 14 квітня 1945 р., коли удосвіта ланцюг енкаведистів оточив Богословську академію та Духовну семінарію у Львові. Деякі отці-наставники і теологи були арештовані, а решту «осіб призовного віку» (як було сказано у рапорті) під конвоем відведено у військкомат і призвано на військову службу. Понад сто п'ятдесят юнаків, які мріяли стати

ноу церквою». До речі, варто підкреслити, що до трійки священиків, які створили цю групу, не ввійшов жоден єпископ, жоден отець-декан. Мало ймовірно, що їм цього не пропонували (і то інтенсивно!); це свідчить радше про те, що провідники священства були свідомі своєї великої відповідальності не лише за вчинки, а й за приклад, який подадуть підлеглим священикам.

канів, парафій і монастирів греко-католицької церкви ініціативна група має надсилати до уповноваженого в справах Руської православної церкви при Раднаркомі УРСР списки всіх деканів, парохів і настоятелів монастирів, які відмовляються підлягати юрисдикції ініціативної групи по возз'єднанню греко-католицької церкви з православною

кати до цього підлеглих священиків. Лише тепер, через півстоліття, ми довідуємось про чимало подробиць цього тиску і можемо осмислити повноту мучеництва галицьких отців-деканів. Досить навести приклад о. Петра Мекелити, декана Бориславського, який після виклику до Дрогобицького НКГБ в червні 1945 р. не зміг власними силами повернутися додому. Його привезли машиною і майже непритомного кинули на вулиці біля приходства.

Іноді енкагебистам бракло терпіння ламати опір отців, і тоді траплялися трагічні «випадки», як це сталося з Комарнянським деканом о. Стефаном Качмаром: після кількарізних викликів до НКГБ, де він рішуче відмовився перейти на православ'я, його підстрелили – ніби помилково – советські «стребки», коли він їхав до млина в с. Унятичі. Важко поранений, о. Качмар півроку пролежав паралізованим і 14 січня 1946 року помер.

Після такої кількатижневої або й кількामीсячної жорсткої психологічно-фізичної «обробки» отців-деканів їм наказували зібрати підлеглих священиків на деканальні конференції, на які прибували представники «Ініціативної групи» й уповноважені у справах релігії у супроводі енкагебистів. При цьому деканів попереджали, що вони будуть покарані, якщо священики відмовляться підписати православ'я. Одна за однією відбувалися нечувані в історії Церков деканальні конференції...

Докладно таку конференцію описано у «Споминах» Золочівського декана о. Володимира Лиска, які під назвою «Без зерна неправди» вийшли у львівському видавництві «Каменяр» у 1999 році.

(Далі, у наступному числі «Мети».)

Лідія КУПЧИК,
голова
Львівської міської
«Ліги українських жінок»

Чому потрібно святкувати Пасху разом?

КАТОЛИКИ І ПРАВОСЛАВНІ НІМЕЧЧИНИ ЗАКЛИКАЮТЬ ДО СПІЛЬНОЇ ДАТИ ВЕЛИКОДНЯ

Заклик міститься у спільному документі німецького католицького єпископату та Конференції православних єпископів країни, в якому підкреслюється спільна віра у воскреслого Христа й описуються відмінності у святкуванні Великодня, повідомляє Catholicnews з посиланням на Радіо Ватикану.

Це вже другий документ, виданий Спільною комісією обох єпископатів. Темою першого була неділя, як центральне свято християн. На думку католицьких та православних єпископів, логічним продовженням цього є спільне святкування найважливішого свята, яким є Пасха.

Документ, що містить майже 30 сторінок, написаний насамперед для вірних, які мають можливість порівняти, у чому полягає різниця та якими є спільні моменти у відзначенні Великого посту, Страсного тижня, Пасхального тридення, Великоднього періоду та Зіслання Святого Духа.

Глава єкуменічної комісії німецького єпископату єпископ Герхард Людвіг Мюллер сподівається, що ця брошура сприятиме тому, у чому, на його думку, власне, полягає єкуменізм: спільному проголошенню християнської віри у секуляризованому світі. Глава Єпископської конференції православних єпископів митрополит Августінос висловив сподівання на швидке порозуміння у справі спільної дати Пасхи: спільна дата святкування Великодня була б виразною ознакою єдності християн для всього світу.

СВЯТА ЗЕМЛЯ: КАТОЛИКИ ВІДЗНАЧАЛИ ПАСХУ ЗА СХІДНОЮ ПАСХАЛІЄЮ

Більшість католицьких громад Ізраїлю, Палестини, Йорданії та Кіпру в цьому році святкували Великдень не за західною (григоріанською), а за східною (олександрійською) пасхалією, повідомляє «Благовест-Инфо». Якщо вся інша Католицька Церква латинського обряду вже увійшла у дні Страсного тижня, то у Святій Землі Великі дні розпочнуться 29 квітня – тоді ж, коли у православних та частини католиків східного обряду.

Рішення про уніфікацію дати Великодня було прийнято 15 жовтня минулого року на асамблеї католицьких єпископів-ординарів Святої Землі. У поточному році відзначати найголовніше християнське свято за олександрійською пасхалією будуть ad experimentum усі католики регіону, крім тих, хто живе в Єрусалимі та Вифлеємі – вони поки що збережуть григоріанське числення. Це пояснюється, з одного боку, системою «статус кво», яка регулює співіснування різних конфесій у святих місцях, а з іншого – притоком католицьких паломників, які хотіли б зустріти Великдень в Єрусалимі у той же день, що святкували б у себе на батьківщині.

Право використовувати григоріанську пасхалію також отримала громада іноземних працівників у Тель-Авіві. Як пояснив вікарій латинського патріарха Єрусалимського єпископ Вільям Шома, це дасть їм можливість скористатися вихідними днями у зв'язку з юдейською Пасхою.

Торішнє рішення асамблеї єпископів припускає, що протягом двох років на олександрійську пасхалію перейдуть усі католицькі громади латинського обряду у Святій Землі. Остаточне ж рішення з даного питання буде прийнято в 2015 році Ватиканом.

На даний момент стримане ставлення до реформи висловила низка маронітських єпископів.

Однак, за словами єпископа Шома, перехід на єдину пасхалію є найважливішим кроком у плані єкуменічних відносин та загального свідчення християн. «Раніше представники різних конфесій з одного й того ж села жили кожен своїм власним церковним життям, – заявив патріарший вікарій. – Тепер вони будуть в одні і ті ж дні згадувати Страсті Христові та день Його славного Воскресіння. І це стане справжнім свідченням нашої єдності перед обличчям наших сусідів-нехристиян».

«Римо-Католицька Церква»

Делегація учасників Львівського псевдособору 1946 року на прийомі в Москві. Зліва направо - свящ. Євген Юрик (згодом митрополит Львівський Микола), керівник т. зв. «Ініціативної групи» протопресвітер д-р Гавриїл Костельник, члени групи єпископ Станіславський і Коломийський Антоній (Пельвецький) Патріарх Московський Алексій I (Симанський), єпископ Дрогобицький і Самбірський Михайл (Мельник), свящ. Іван Лоточинський.

душпастирями! Так було зліквідовано Львівську Богословську Академію – найвищу українську цитадель духовності.

Далі почався наступ радянської влади на отців-деканів. Він уже не здійснювався блискучо, зате наполегливо і жорстоко. Партійні можновладці вже збагнули авторитет деканів у католицького духовенства і хотіли використати цей беззаперечний авторитет як вплив на підлегле священство у злочинному плані заміни УГКЦ послушною владі Російською Православною Церквою. Автори і виконавці цього плану здавали всі можливі й неможливі нечувані методи.

Отож, 1945 рік ознаменувався жахливим тиском на галицьких отців-деканів. Репресивні органи скрупульозно «опрацьовували» особу кожного декана. Офіційно це мало бути функцією утвореної 28 травня 1945 року «Ініціативної групи по возз'єднанню греко-католицької церкви з православ-

У зверненні «Ініціативної групи» «До всечесного греко-католицького духовенства в західних областях України» (28 травня 1945) писалось: «Просимо Всечесних отців Деканів скликати духовенство на наради в цій переважній справі та прочитати їм це наше письмо... Наші одностайні священики повинні якнайскоріше вступити в члени «Ініціативної групи» у своєму власному інтересі, бо для них буде потрібна наша посвідка». (без якої, як пояснювалось потім, священик не матиме права відправляти у своїй церкві).

Та отці-декани не лише не бажали приєднуватися до «Ініціативної групи», а й узагалі ігнорували її. І відповідно зорієнтовували підлеглих священиків.

Тоді цю справу लेकरало повністю у свої руки НКГБ. Так, 18 червня 1945 року уповноважений Ради у справах Російської православної церкви при РНК УРСР П.Ходченко поставив «Ініціативній групі» вимогу: «В міру проведення обліку де-

церквою» («Діяння Собору Греко-Католицької Церкви 8-10 березня 1946 р. у Львові», стор. 20).

Зрештою, репресивні органи не дуже чекали на ці списки. Примусове «навернення на православ'я» в усіх західних областях України відбувалося за однаковою схемою і з майже однаковою жорстокістю.

Спочатку партійці та енкагебисти наносили візити деканам і переконували їх у правдивості православної віри, вихваляючи Російську Церкву. Коли ж отці висували свої контраргументи, заганняючи недолугих агітаторів у глухий кут, їм коротко, але категорично радили «много не разговаривать».

Потім деканів «запросували» до НКГБ, часто супроводжуючи ці запросини конвоем, бо декани знаходили причини, щоб не з'являтися на них. Тут уже починались погрози, залякування, а часто й побої та катування. І єдиний наказ: підписати православ'я (тобто приєднатися до Російської Православної Церкви) та спону-

Habemus Papam!

Скромний, як св. Франциск...

Папа Римський Франциск

Герб Папи Франциска

Св. Франциск з Асизи

ПАПА ФРАНЦИСК ВІДВІДАВ ВЕНЕДИКТА XVI

23 березня Папа Римський Франциск зустрівся з Венедиктом XVI в Кастель Гандольфо, де зараз перебуває Папа-емерит. Це історичний момент, адже вперше Папа Римський зустрівся із своїм попередником.

Папа Франциск і Венедикт XVI автомобілем разом поїхали до Апостольського палацу, в бібліотеці котрої провели свою приватну розмову. Після цього відбувся спільний обід. Після обіду Папа Франциск повернувся до Ватикану.

ІСТОРИЧНА ІНАВГУРАЦІЯ ПАПИ ФРАНЦИСКА

Вселенський Патріарх Константинопольський Варфоломій I вперше відвідав інавгураційну св. Месу з нагоди інавгурації Папи Франциска. Про це повідомила Інформаційна служба Вселенського патріархату, зазначивши, що ця подія є історичною, адже таке сталося вперше з часів розколу в 1054 році. Ця подія є важливим знаком єдності християн.

Варто відмітити, що відносини між Католицькою та Православною церквами суттєво покращилися після Другого Ватиканського Собору через взаємні візити, акти дружби і теологічний діалог. Однак католицький екуменізм зустрів потужний опір з боку Російської Православної Церкви і Московського Патріархату.

ПАПА РИМСЬКИЙ ОБМИВ НОГИ МАЛОЛІТНІМ ЗЛОЧИНЦЯМ

28 березня, пополудні Страсного Четверга, Папа Франциск відбув із Ватикану у виправну колонію для малолітніх злочинців Казаль дель Мармі, де звершив Святу Месу на спомин Тайної Вечері, і, у той спосіб, розпочавши пасхальні богослужіння. У каплиці Милосердного Отця були присутні 50 ув'язнених, з них 11 дівчаток. Крім них в богослужінні взяли участь також персонал в'язниці і волонтери. В ході меси Папа обмив ноги 12 молодим ув'язненим різної національності та віросповідання, серед них двом дівчаткам.

ПАПА ФРАНЦИСК УДІЛИВ ТАЇНСТВО ХРИЩЕННЯ ВІРУЮЧОМУ З РОСІЇ

30 березня під час св. Меси Пасхальної вігії (чування) четверо людей отримали Таїнство Хрищення з рук Святішого Отця. Серед них 30-річний росіянин і албанець, 23-річний італієць і 17-річний американець в'єтнамського походження. Крім того, під час св. Меси неофіти отримали Тайну Миропомазання і вперше приступили до св. Причастя.

Майбутній Папа Франциск у метро

Папа обмиває ноги хворим на СНІД

Папа обмиває ноги матерям

Вітаємо ювілярів!

*У КВІТНІ
СВЯТКУЮТЬ ЮВІЛЕЇ!*

20-річчя священства – о. Володимир Фарат (07.04)
20-річчя священства – о. Теодор Заблоцький (07.04)
5-річчя священства – о. о. Тарас Мица (06.04)
5-річчя священства – о. Ігор Кунець (06.04)

75-річчя уродин – о. Йосиф-Гавриїл Віновський (07.04)
60-річчя уродин – о. Зіновій Курилець (13.04)
55-річчя уродин – о. Василь Крошній (01.04)
55-річчя уродин – о. Василь Козак (10.04)
50-річчя уродин – о. Володимир Помірко (29.04)
45-річчя уродин – о. Ігор Роїк (28.04)
35-річчя уродин – о. Андрій Кащук (26.04)

*Не говоріть мені про ченців, які ніколи не сміються.
Це смішно...*

ОТЦІ-ПУСТЕЛЬНИКИ СМІЮТЬСЯ

Два брати йшли по Скитській пустелі, міркуючи про гармонійність світу. Опинившись в оазисі, один із них зауважив:

- Які прекрасні квіти на цьому дереві!
- Але ж це зовсім не квіти, а плоди, – заперечив другий. – Це – чорнослив.
- Чому ж тоді він білий, а не чорний?
- Бо він ще зелений!

Будь-кому, хто надходив з боку пустелі, було дуже непросто потрапити в Антіохію: у воротах стояли стражники і перевіряли всі товари, що ввозяться в місто. Одного дня вони зупинили отця Серапіона, коли він штовхав перед собою візок, накритий попоною.

- Отче, що в тебе у візку? – запитав його стражник.
- Мій пес, брате!
- Яка же це пес, отче? Це коза! У неї ж – роги...
- А ти не втручайся в приватне життя мого пса, брате!

Головним недоліком одного молодого ченця була неуважність. І ось одного дня ігумен вирішив послати його до Олександрії:

- Зайди до аптекаря Ереста і скажи йому, аби він дав тобі один фунт пам'яті.
- Через кілька днів молодий чернець повернувся з порожніми руками.
- Отче, – каже він, – в аптекаря не залишилося більше пам'яті, але він просив передати, що у нього є для тебе пуд терпіння!

Одному старцеві щодня доводилося підійматися на спину мула і їздити по воду від Скитів аж до гори Гізель. Якось один послушник запитує його:

- Отче, а в тебе не болить голова від щоденної їзди на мулові?
- Якраз навпаки, брате, якраз навпаки!

Коли старець Віссаріон вирішив, втікаючи від спокус, податися в пустелю, група молодих нероб взялась супроводжувати його, насміхаючись:

- Куди ти втікаєш, Віссаріоне? Хіба не знаєш, що диявол помер?
- Прийміть мої співчуття, бідні сирітки, – відповів їм святий старець.

Двоє братів, подорожуючи пустелею, скористалися гостинністю однієї дуже щедрої сім'ї. Не хочачи бути неввічливими, вони не змогли відмовитися від келиха вина. Вийшовши знову на дорогу, один із них каже іншому:

- Я пройду, брате, трохи вперед, а ти скажеш мені, чи прямо я йду. Він пройшов півсотні кроків і обернувся. Інший брат каже йому:
- Так, ти йдеш прямо, але скажи, що це за брат іде поруч з тобою?

При передруку матеріалів посилання на газету «МЕТА» обов'язкове!

Над випуском працювали:

головний редактор:

о. Іван ГАЛІМУРКА,

літературний редактор Святослав СМУК,

більдредатор і технічний редактор:

Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати на адресу:

площа св. Юра, 5, м. Львів,

Україна, 79000,

тел. (0322) 79-86-93;

тел. (032) 233-40-73;

e-mail: meta.ugcc@gmail.com

meta_ugcc@ukr.net

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор.

Рекламні оголошення приймаються вчитаними і відредагованими рекламодавцем.

Матеріали не рецензуються і не повертаються.

Редакція може не поділяти думку автора.

Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок»

Тираж: 6500 примірників, Замовл. № _____

Свідоцтво про реєстрацію
KV 4266